

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών
Αριθμός απόφασης 4658/2012

Περίληψη:

Προστασία έργων πνευματικών δημιουργιών (μουσικών, στιχουργών, συνθετών κ.λπ.) από την παράνομη αντιγραφή τους μέσω του διαδικτύου (internet) - Νόμιμη η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ο δικαιούχος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων ζητεί την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας ώστε να ληφθούν μέτρα, που θα υποχρεώνουν τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο να καταστήσουν αδύνατη στους συνδρομητές τους την πρόσβαση σε ιστοσελίδα που φορτώνονται (uploading) και καταφορτώνονται (downloading) έργα χωρίς τη σχετική άδεια, για τα οποία (έργα) υφίστανται σχετικά δικαιώματα, καθόσον η παραδοχή αυτής δεν οδηγεί σε απόλαυση του ασφαλιστέου ουσιαστικού δικαιώματος με την πλήρη ικανοποίηση αυτού ούτε δημιουργεί αμετάκλητη κατάσταση - Οι τεχνικές διακοπής πρόσβασης σε συγκεκριμένη διεύθυνση διαδικτύου αποτελούν κατάλληλες, αναλογικές και πρόσφορες μεθόδους για το συγκεκριμένο σκοπό, διότι: α) όσον αφορά στο στοιχείο της καταλληλότητας, η εγκατάσταση των συγκεκριμένων τεχνικών διακοπής πρόσβασης γίνεται εντός λίγων λεπτών, η δε χρήση των τεχνικών για τη διακοπή πρόσβασης σε μια διεύθυνση διαδικτύου δεν προβλέπεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην επίδοση των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο (π.χ. ταχύτητα πρόσβασης, καθυστέρηση απόκρισης, διαθέσιμο εύρος ζώνης) ενώ το κόστος είναι αμελητέο, β) όσον αφορά το στοιχείο της με στενή έννοια αναλογικότητας, είναι καταρχήν αναγκαίες, ενώ τελούν και σε εύλογη σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, διότι επιτρέπουν τη διακοπή πρόσβασης χρηστών-συνδρομητών σε συγκεκριμένες διευθύνσεις διαδικτύου ή/και σε δικτυακούς τόπους με συγκεκριμένα ονόματα και γ) όσον αφορά το στοιχείο της προσφορότητας, εμποδίζεται η πρόσβαση σε όλο το περιεχόμενο και τις υπηρεσίες του δικτυακού τόπου με αυτή τη διεύθυνση για την οποία ζητείται η διακοπή πρόσβασης.

Απόσπασμα:

Αποτελούμενο από το Δικαστή Δημήτριο Μάκο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου, Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Νοεμβρίου 2011, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

1) Της αιτούσας: της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ») με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO» που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, οδός Αραστοτέλους αρ. 65 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Γεώργιο Μπαμπέτα.

Των καθών η αίτηση: 1) Της Ανώνυμης Εταιρείας, με την επωνυμία «.....» και το διακριτικό τίτλο «.....», η οποία εδρεύει στο Αττικής, οδός, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Γιαννακάκου-Ραζέλου Αικατερίνη. 2) Της Ανώνυμης Εταιρείας, με την επωνυμία «.....», η οποία εδρεύει στο Δήμο περιοχή και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Σέκερη Ιωάννα-Αριστέα. 3) Της Ανώνυμης Εταιρείας, με την επωνυμία «.....»

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ο Ν. 2121/4/4.3.1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» ορίζει: Στο άρθρο 1 ότι οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα) και ότι τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν τις εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του νόμου αυτού. Στο άρθρο 2 παρ. 1, εκτός των άλλων, ότι ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως γραπτά ή προφορικά κείμενα. Στο άρθρο 6, ότι ο δημιουργός ενός έργου είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος του έργου και ότι τα δικαιώματα αποκτώνται πρωτογενώς και χωρίς διατυπώσεις (βλ. σχετ. ΑΠ 114/2009 ΝΟΜΟΣ, 1118/2006, 963/2006 ΤΝΠ ΔΣΑ). Ειδικότερα, το άρθρο 3 του Ν. 2121/93 ορίζει στη μεν παρ. 1 τα εξής «1. το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) Την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, β) τη μετάφραση των έργων τους, γ) Τη διασκευή, την προσαρμογή ή άλλες μετατροπές των έργων τους, δ) όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα (αντίγραφα) των έργων τους, τη διανομή τους στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής εντός της Κοινότητας αναλώνεται μόνο αν η πρώτη πώληση ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο πρώτη μεταβίβαση της κυριότητας του πρωτότυπου ή των αντιτύπων εντός της Κοινότητας πραγματοποιείται από το δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, ε) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το προτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Τα δικαιώματα αυτά δεν εφαρμόζονται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός νοούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 92/100 του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 (ΕΕΕΚ αριθμ-Λ 346/61 - 27/11/1992), στ) Τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους, ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) την εισαγωγή αντιτύπων των έργων τους που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού ή εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής αντιτύπων στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από το δημιουργό (αρ. 2, 3 παρ. 1 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29/ΕΚ αρ.Λ 167/10 - 22/6/2001), στη δε παρ. 2 του ίδιου άρθρου τα εξής: «δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει προσιτό το έργο σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογενείας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Η διάταξη αυτή (του αρ.3 παρ.1 στοιχ. η' του Ν.2121/1993) αποτελεί αυτούσια μεταφορά του

αρ. 3 παρ.1 της Οδηγίας 2001/29/EK και υφίσταται υποχρέωση όμοιας ερμηνείας κατ' άρθρο 234 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον η άνω διάταξη της Συνθήκης ΕΚ σκοπεί στην παρεμπόδιση της δημιουργίας νομολογίας των εθνικών δικαστηρίων μη συμφώνου προς τη νομολογία του ΔΕΚ και την ενοποίηση της νομολογίας στο άνω πεδίο. Όταν ο εθνικός δικαστής διαπιστώνει ότι για την επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του, είναι αναγκαία η επίλυση του ζητήματος της ερμηνείας διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, οφείλει να εξετάσει εάν το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει με προγενέστερη απόφασή του αποφανθεί για το ίδιο νομικό ζήτημα. Σε καταφατική περίπτωση οφείλει βασιζόμενος στην από το ΔΕΚ γενομένη ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου να επιλύσει απευθείας την επίδικη διαφορά και μόνον αν δεν υφίσταται τέτοια απόφαση οφείλει να απευθυνθεί στο ΔΕΚ, εάν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο. Περαιτέρω, κατά μεν τη διάταξη του αρ.65 παρ.1 του Ν.2121/1993 σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος δύναται να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψη της προσβολής στο μέλλον, κατά δε την παρ.2 του αυτού άρθρου όποιος υπαίτια προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου, υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη του διπλάσιου της αμοιβής η οποία συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως στην οποία προέβη άνευ της αδείας ο υπόχρεος. Ως προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός κτλ). Η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαιτίως, συνιστά αδικοπραξία, διότι ενέχει αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επεμβάσεως δημιουργεί την παράνομη πράξη και κατά το άρθρο 914 του ΑΚ και κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ως άνω Ν.2121/1993. Ειδικότερα, το τελευταίο άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 του ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη αφήνει κενά και στο βαθμό που δεν ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του Ν.2121/1993. Η ρύθμιση αυτή ενσωματώνει στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων τις διατάξεις των άρθρων 914, 932, 59 και 60 ΑΚ, χωρίς να αποκλείεται όμως και η συμπληρωματική εφαρμογή των διατάξεων του ΑΚ για τα ειδικότερα θέματα που μπορούν να προκύψουν σε ότι αφορά την αποζημίωση (ΕφΑθ 350/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ ad hoc). Τέλος, το άρθρο 66 (ποινικές κυρώσεις) του ίδιου νόμου 2121/1993 ορίζει, πλην άλλων, ότι όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού προβαίνει στις αναφερόμενες στο άρθρο αυτό πράξεις και γενικά εκμεταλλεύεται έργο που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, τιμωρείται με τις προβλεπόμενες στο άρθρο αυτό ποινές και υπό τις σ' αυτό διακρίσεις (βλ. σχετ. ΑΠ 963/2006 ο.π.). Επίσης, κατά τις διατάξεις του άρθρου 47 παρ. παρ. 1 εδ. α' και δ' και 2 εδ. α' και δ': «1. Οι παραγωγοί φωνογραφήματων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους, δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης... 2. Οι παραγωγοί

οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους, δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης».

Περαιτέρω, ένα έργο, όπως αυτό ορίζεται κατά τα ανωτέρω στο άρθρο 2 του Ν. 2121/1993, το οποίο είναι σε αναλογική μορφή μεταφέρεται σε ψηφιακή μορφή με τη διαδικασία της ψηφιοποίησης, με την οποία καθίσταται δυνατή η επεξεργασία του από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Στη συνέχεια μπορεί κανείς να διακρίνει δύο μορφές μετάδοσης στο διαδικτυακό χώρο: 1) τη μετάδοσή του από κλήση του διαδικτυακού χρήστη όπου το ψηφιακό υλικό τοποθετείται σε ένα εξυπηρετητή (server - ο οποίος είναι υπολογιστής που έχει τον κεντρικό έλεγχο ενός δικτύου, παρέχοντας βασικές υπηρεσίες στους χρήστες του) έτοιμο προς κλήση, από οποιονδήποτε δυνητικό χρήστη το επιθυμεί στο χρονικό σημείο που τούτος επιλέγει (uploading). Μόλις γίνει η κλήση, τότε το αρχείο μετά από τεχνικές ενδιάμεσες αποθηκεύσεις αποθηκεύεται από το χρήστη ψηφιακά σε φορέα αποθήκευσης, 2) το αρχείο δύναται να μεταδοθεί και με πρωτοβουλία του αποστολέα. Η ψηφιοποίηση συνεπάγεται ή συνδέεται συμβιωτικά με μια εναποθήκευση του ψηφιακού πλέον υλικού σε κάποιο φορέα (σκληρό δίσκο υπολογιστή, ψηφιακό δίσκο). Η διαδικασία της ψηφιοποίησης δεν θεωρείται επέμβαση στην εξουσία διασκευής, καθώς δεν μετατρέπει το έργο, αφού δεν έχει σκοπό να γίνει αντιληπτό με τρόπο διαφορετικό από ότι το έργο που είναι σε αναλογική, μη ψηφιακή μορφή. Αν η ψηφιοποίηση καταλήγει στην πρώτη υλική ενσωμάτωση του έργου, τότε δεν υπάγεται στην έννοια της αναπαραγωγής, επειδή θεωρείται ως τρόπος και αποτέλεσμα της δημιουργίας του έργου. Αναπαραγωγή συντρέχει όταν ένα ήδη ψηφιοποιημένο έργο αποθηκεύεται σε ψηφιακό φορέα. Με βάση τα ανωτέρω κάθε πράξη εισόδου ψηφιακού υλικού στο διαδίκτυο χωρίς την άδεια του δημιουργού/φορέα συγγενικού δικαιώματος και χωρίς να συντρέχει λόγος περιορισμού της εξουσίας αναπαραγωγής θεωρείται προσβολή. Με τη διαδικασία φορτώματος (uploading) στοιχείων από σκληρό δίσκο υπολογιστή που ανήκει σε διαδικτυακό χρήστη, τα οποία φορτώνονται σε εξυπηρετητή έτσι ώστε να είναι σε διάθεση τρίτων, δημιουργείται στον τελευταίο ένα ψηφιακό αντίγραφο των στοιχείων αυτών. Η κλήση στοιχείων από ιστοσελίδα του διαδικτύου από το χρήστη αυτού, ο οποίος πληκτρολογεί το URL της ιστοσελίδας -ακρώνυμο που προέρχεται από τη φράση «Uniform Resource Locator» (Ενιαία θέση πόρου) και σημαίνει την μοναδική διεύθυνση ενός αρχείου στο internet, περιέχει δε την κύρια διεύθυνση (domain name) της ιστοσελίδας- σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης του διαδικτύου, τα οποία προβάλλει μέσω του ηλεκτρονικού υπολογιστή του και/ή τα αποθηκεύει σε ψηφιακό φορέα, χαρακτηρίζεται ως καταφόρτωση (downloading). Ακόμη, σύμφωνα με την κατά τα ανωτέρω έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, στη (στενή) δημόσια εκτέλεση ή χρήση έργου υπάγεται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτά του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή διαφορετικούς χώρους. Με την ευρεία -σε σχέση με την παραπάνω (στενή)- έννοια δημόσιας εκτέλεσης ή χρήσης ή παρουσίασης έργου, καθίσταται δυνατή η νομική κάλυψη της κατ' αίτηση (on demand) του χρήστη του διαδικτύου χρήσης και εκμετάλλευσης του έργου στο διαδικτυακό περιβάλλον. Κάθε πράξη διάθεσης έργων στο κοινό με ψηφιακή κλήση

υπάγεται πλέον στην αποκλειστική εξουσία του δημιουργού. Το κοινό αποτελείται από άτομα-μέρη του κοινού, τα οποία έχουν ψηφιακή πρόσβαση στο έργο με δική τους πρωτοβουλία κατόπιν κλήσεώς τους από διαφορετικά μέρη και διαδοχικά ή συγχρόνως κατά την ατομική τους επιλογή. Αρκεί η δυνατότητα πρόσβασης και η δυνατότητα επιλογής, χωρίς να ενδιαφέρει αν ένα συγκεκριμένο πρόσωπο έχει καλέσει και καταφορτώσει (download) το προστατευόμενο υλικό. Με τον τρόπο αυτό καλύπτεται η μέσω διαδικτύου πρόσβαση σε «υλικό» που προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή με συγγενικά δικαιώματα. Περαιτέρω, με την έννοια του routing χαρακτηρίζεται η ιδιαίτερη τεχνική μεταφοράς πληροφοριών στο διαδίκτυο. Κατά κανόνα ένα αρχείο τεμαχίζεται με ιδιαίτερα προγράμματα λογισμικού σε μικρά πακέτα πληροφοριών, το σύνολο των οποίων συνθέτει το αποστελλόμενο αρχείο-έργο με την έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα μικρά αυτά πακέτα φθάνουν στον υπολογιστή του διαδικτυακού χρήστη από διαφορετικό ψηφιακό δρόμο και από διαφορετικούς εξυπηρετητές για να επανασυντεθούν τελικά σε σύνολο, όμοιο με το αποσταλέν στον υπολογιστή του αποδέκτη του αρχείου. Η μεταφορά των στοιχείων με την παραπάνω μέθοδο δεν συνιστά πράξη εκμετάλλευσης του έργου αλλά μια προβαθμίδα του. Η επανασύνθεση χαρακτηρίζεται πλέον ως καταφόρτωση (downloading) (βλ. περί των ανωτέρω ορισμών -πλην URL- Μ. Θ. Μαρίνος «Ζητήματα χρήσης και εκμετάλλευσης έργων στο διαδίκτυο (internet)» ΕΕμπΔ 2004.483 επ.). Με το όρο "TCP/IP" (Transmission Control Program/Internet Protocol Η Πρωτόκολλο Ελέγχου Μετάδοσης και πρωτόκολλο του Internet) νοείται μια συλλογή πρωτοκόλλων επικοινωνίας στα οποία βασίζεται το Διαδίκτυο. Η ονομασία TCP/IP προέρχεται από τις συντομογραφίες των δυο κυριότερων πρωτοκόλλων που περιέχει το TCP ή Transmission Control Protocol (Πρωτόκολλο Ελέγχου Μετάδοσης) και το IP ή Internet Protocol (Πρωτόκολλο Διαδικτύου), Το πρωτόκολλο TCP φροντίζει για την επικοινωνία ανάμεσα στο λογισμικό της εφαρμογής, ήτοι τον ψηφιακό φυλλομετρητή (Browser) και λογισμικό του δικτύου. Το πρωτόκολλο IP φροντίζει για την επικοινωνία με τους άλλους υπολογιστές. Το TCP είναι υπεύθυνο για τη διάσπαση των δεδομένων σε IP πακέτα πριν αυτά αποσταλούν, καθώς και για την αντίστοιχη συναρμολόγησή τους όταν αυτά φθάσουν στον προορισμό τους. Το IP είναι υπεύθυνο για την αποστολή των πακέτων στον παραλήπτη (receiver). Το TCP/IP χρησιμοποιεί διευθυνσιοδότηση (addressing) με αριθμούς με τιμές ανάμεσα στο 0 και τα 255 για να αποδώσει μια μοναδική διεύθυνση (address) σ' έναν υπολογιστή. Ο κάθε υπολογιστής θα πρέπει να διαθέτει μια IP διεύθυνση πριν μπορέσει να συνδεθεί στο Internet και το κάθε IP πακέτο (packet) θα πρέπει να διαθέτει μια διεύθυνση (address) πριν μπορέσει να αποσταλεί σ' έναν άλλον υπολογιστή. Η ψηφιακή τεχνολογία δικτύων λειτουργεί με τη διαρκή και επανειλημμένη δημιουργία κρυφών αντιγράφων για την αποτελεσματική διαχείριση της κυκλοφορίας μέσω του διαδικτύου (caching), σύμφωνα με το ως άνω πρωτόκολλο TCP/IP. Μια άλλη σημαντική έκφανσή του είναι η προσωρινή ενδιάμεση αποθήκευση στοιχείων σε ένα ενδιάμεσο υπολογιστή-εξυπηρετητή του παροχέα υπηρεσιών (internet service provider-ISP), που αποκαλείται διακομιστής (proxy server). Με τη χρήση τέτοιων ενδιάμεσων υπολογιστών, την ύπαρξη και τη θέση των οποίων ο χρήστης αγνοεί, αποφεύγεται η υπερφόρτωση των λεωφόρων των πληροφοριών. Υπό τον όρο (browsing) νοείται το ψηφιακό ξεφύλλισμα ιστοσελίδων ή ιστοτόπων στο πλαίσιο του διαδικτύου, το οποίο διακρίνεται από το ότι οι καλούμενες πληροφορίες δεν αποθηκεύονται κατά κανόνα στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή με τον οποίο περιπλανάται (surfing) ο χρήστης στο διαδίκτυο, αλλά απλώς και μόνον στην προσωρινή του μνήμη. Τόσο το routing, όσο και το caching, αλλά και το browsing ως πράξεις που εμπεριέχουν φευγαλέα αναπαραγωγή, εγγενή

στην τεχνολογική διαδικασία, μεταβατική και βοηθητική, δεν έχουν αυτόνομη οικονομική σημασία με την έννοια του άρθρου 28B του Ν. 2121/1993 (αρθρ. 5 παρ. 1 της οδηγίας 2001/29/EK). Τέλος, διαμέσου των συνδέσεων (links) καθίσταται δυνατή η διασύνδεση μεταξύ διαφορετικών στοιχείων μέσα σε ένα ψηφιοποιημένο έργο και ακόμη γενικότερα διαδικτυακών τόπων/ιστοσελίδων, που είναι αποθηκευμένοι σε διαφορετικούς εξυπηρετητές. Από τεχνική άποψη η σύνδεση επιτρέπει την άμεση κλήση των στοιχείων από εκεί που η σύνδεση παραπέμπει. Η υπερσύνδεση (hyperlink) οδηγεί από τη σύνδεση στην οποία είναι ο χρήστης σε μια άλλη ξένη ιστοσελίδα, εγκαταλείπεται δηλαδή η αρχική ιστοσελίδα κατά τρόπο αναγνωρίσιμο για το χρήστη (βλ. περί των ανωτέρω ορισμών -πλην του πρωτοκόλλου TCP/IP -Μ. Θ. Μαρίνος «Ζητήματα χρήσης και εκμετάλλευσης έργων στο διαδίκτυο (internet)» ΕΕμπΔ 2004.483 επ.). Επίσης, με τον όρο φιλοξενία (hosting) νοείται η υπηρεσία παροχής χώρου προς φιλοξενία μιας ιστοσελίδας. Ως πάροχος φιλοξενίας νοείται όχι μόνον ο κάτοχος του εξυπηρετητή στον οποίο αποθηκεύονται ξένα περιεχόμενα, αλλά και κάθε φορέας παροχής υπηρεσιών, ο οποίος βρίσκεται σε συμβατική σχέση με τον κάτοχο του εξυπηρετητή και προσφέρει επίσης τη δυνατότητα αποθήκευσης πληροφοριών (βλ. Ε. ΔΙΑΜΑΝΤΗ «Ευθύνη των μεσαζόντων παροχής υπηρεσιών στο διαδίκτυο κατά το ΠΔ 131/2003» ΔΕΕ 10.986 επ. υπό V).

Οι τεχνολογίες πληροφορικής και ηλεκτρονικών επικοινωνιών φέρουν δυνατότητες, οι οποίες αφενός διευκολύνουν την αντιγραφή, ανταλλαγή και διάδοση ψηφιοποιημένων πνευματικών έργων και αφετέρου δυσχεραίνουν την αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδικτυακό περιβάλλον. Πάροχοι πρόσβασης στο διαδίκτυο (internet access providers) ορίζονται οι επιχειρήσεις, που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την πρόσβαση στο διαδίκτυο. Τέτοιες υπηρεσίες αφορούν αποκλειστικά τη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και αποτελούν το κύριο αντικείμενο ρύθμισης του δικαίου ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών δεν περιλαμβάνονται υπηρεσίες, οι οποίες δεν αφορούν, εν όλω ή εν μέρει, τη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, αλλά αφορούν την παροχή ή τον έλεγχο περιεχομένου, που μεταδίδεται μέσω δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή αφορούν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι για τη ρύθμιση της κοινωνίας της πληροφορίας το δίκαιο ακολουθεί την προσέγγιση της τεχνολογικής ουδετερότητας, επικεντρώνοντας στη ρύθμιση υπηρεσιών και όχι τεχνολογιών. Κατ' επέκταση οι πάροχοι πρόσβασης στο διαδίκτυο ρυθμίζονται από το δίκαιο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ως φορείς αντίστοιχων υπηρεσιών και μόνο μεμονωμένα από άλλους κλάδους του δικαίου, που έχουν ως αντικείμενο ρύθμισης το διαδικτυακό περιεχόμενο και τις σχετικές με αυτό υπηρεσίες. Μία τέτοια «μεμονωμένη» ρύθμιση είναι αυτή των άρθρων 12-15 της Οδηγίας 2000/31/EK για το ηλεκτρονικό εμπόριο, όπως μεταγράφηκαν με τα άρθρα 11-14 του ΠΔ 131/2003 υπό τον γενικό τίτλο «Ευθύνη των Μεσαζόντων Παροχής Υπηρεσιών». Συγκεκριμένα, με το άρθρο 11 του προεδρικού αυτού διατάγματος εισάγεται κανόνας δικαίου για την απαλλαγή παρόχων πρόσβασης στο διαδίκτυο, όσον αφορά την ευθύνη για τις μεταδιδόμενες από αυτούς πληροφορίες, υπό τους όρους ότι οι φορείς αυτοί λειτουργούν ως απλοί διαμετακομιστές σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δηλαδή δεν αποτελούν την αφετηρία της μετάδοσης των πληροφοριών, δεν επιλέγουν τον αποδέκτη της μετάδοσης και δεν επιλέγουν ή τροποποιούν τις μεταδιδόμενες πληροφορίες. Επιπλέον, η πρόβλεψη του άρθρου 11 συμπληρώνεται με αυτή του άρθρου 14 περί απουσίας μίας γενικής υποχρέωσης ελέγχου των παρόχων πρόσβασης σχετικά με τις πληροφορίες που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν και περί απουσίας μίας

γενικής υποχρέωσης δραστήριας αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων που δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες. Με τις ανωτέρω διατάξεις οι πάροχοι πρόσβασης στο διαδίκτυο απαλλάσσονται από οποιαδήποτε ευθύνη σε σχέση με παράνομες πράξεις, οι οποίες τελούνται δια της μεταδιδόμενης -μέσω των δικτύων τους- πληροφορίας. Ο νόμιμος λόγος απαλλαγής αφορά κάθε ευθύνη για συμπεριφορά, που υπάγεται σε οποιαδήποτε απαγορευτική διάταξη νόμου, ανεξαρτήτως αν αυτό υπάγεται στο ποινικό ή στο αστικό δίκαιο, το δίκαιο ανταγωνισμού ή το δίκαιο της πνευματικής ή/και βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Η ιδιότητα, όμως, αυτή «ασυλία» των φορέων παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο δεν είναι απόλυτη, καθώς ρητώς προβλέπεται ότι είναι δυνατή σε αυτούς η επιβολή με δικαστική απόφαση ή διοικητική πράξη μέτρων για την παύση ή την πρόληψη τυχόν παραβάσεων σε σχέση με τη διαδικτυακά διακινούμενη πληροφορία (βλ. σχετ. περί των ανωτέρω Α. Μπούμα «Ο ρόλος των παρόχων πρόσβασης στο διαδίκτυο σε σχέση με την εφαρμογή του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας» Δίκαιο Μέσων ενημέρωσης και Επικοινωνίας 2009.491 επ.). Ειδικότερα στο άρθρο 11 του ως άνω ΠΔ ρυθμίζονται οι όροι απαλλαγής των μεσαζόντων από την ευθύνη που γεννάται για παράνομες πληροφορίες ή δραστηριότητες κατά την παροχή των υπηρεσιών της απλής μετάδοσης (άρθρο 11), της αποθήκευσης σε κρυφή μνήμη (άρθρο 12) και της φιλοξενίας (άρθρο 13). Κατά το άρθρο 11 σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας, η οποία συνίσταται στη μετάδοση των πληροφοριών που παρέχει ο αποδέκτης της υπηρεσίας σε ένα δίκτυο επικοινωνιών ή στην παροχή πρόσβασης στο δίκτυο επικοινωνιών, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τις μεταδιδόμενες πληροφορίες υπό τους όρους ότι ο τελευταίος: α) δεν αποτελεί την αφετηρία της μετάδοσης των πληροφοριών, β) δεν επιλέγει τον αποδέκτη της μετάδοσης και γ) δεν επιλέγει και δεν τροποποιεί τις μεταδιδόμενες πληροφορίες. Η γνώση του παροχέα για το αθέμιτο περιεχόμενο μιας πληροφορίας δεν τον βλάπτει εφόσον βέβαια τηρούνται οι προαναφερόμενοι όροι. Κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 περιλαμβάνεται στην απλή μετάδοση η αυτόματη, βραχυπρόθεσμη ενδιάμεση αποθήκευση των πληροφοριών, εφόσον αυτή είναι τεχνικώς αναγκαία για τη μετάδοση και δεν υπερβαίνει το χρόνο που είναι εύλογος γι' αυτή. Το «εύλογο» κρίνεται με βάση του γενικούς αναγνωρισμένους κανόνες που σχετίζονται με την αντίστοιχη τεχνική δραστηριότητα. Σύμφωνα, τέλος με την παρ. 3 δεν θίγεται η δυνατότητα να επιβληθεί δικαστικά ή διοικητικά στον φορέα παροχής υπηρεσιών η παύση ή η πρόληψη μιας συγκεκριμένης παράβασης. Η διάταξη αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με την απουσία υποχρέωσης γενικού ελέγχου του παροχέα κατά το άρθρο 14 του ίδιου ΠΔ, αφού πρόκειται για μια συγκεκριμένη παράβαση της οποίας η δίωξη στηρίζεται σε εντολή των αρμόδιων εθνικών αρχών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία (βλ. Ε. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ο.π. υπό ΙΙΙ, αντιθ. καταρχήν Ε. Βαγενά «Ζητήματα προστασίας και επιβολής των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο περιβάλλον του διαδικτύου» ΝοΒ 55.1058 επ. υπό α2). Τέτοια παύση δια της δικαστικής ή της διοικητικής οδού συγκεκριμένων και ειδικώς ορισμένων παραβάσεων αποτελεί σε σχέση με τους παρόχους πρόσβασης, η απομάκρυνση παράνομων πληροφοριών, τις οποίες φιλοξενούν στα δίκτυά τους, ή η απενεργοποίηση της πρόσβασης σ' αυτές, εφόσον φιλοξενούνται σε άλλα δίκτυα. Ενώ, όμως, η δικαστική ή διοικητική επιβολή υποχρέωσης των παρόχων πρόσβασης για την παύση με δικές τους ενέργειες συγκεκριμένων παραβάσεων, που τελούνται στο διαδίκτυο, είναι απόλυτα σαφής στο νόμο, αντιθέτως δυσσεμνήευτη είναι ή έννοια της πρόληψης και στο τι μπορεί να συνίσταται αυτό στην πράξη. Η έννοια της πρόληψης παραπέμπει εννοιολογικά στην εφαρμογή τεχνολογικών μέτρων σχετικά με την αποτροπή παράνομων δραστηριοτήτων, όπως λόγου χάρη τεχνολογιών

«φιλτραρίσματος» της διαμετακομιζόμενης πληροφορίας για την αποτροπή παραβιάσεων του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας. Εντούτοις, η ρύθμιση του άρθρου 14 ΠΔ 131/2003 αποκλείει την, είτε με εθνικό νόμο είτε με δικαστική απόφαση ή διοικητική πράξη, επιβολή υποχρέωσης προς τους παρόχους πρόσβασης για την γενικευμένη εφαρμογή τέτοιων τεχνολογιών «φιλτραρίσματος». Μία τέτοια άλλωστε υποχρέωση θα ήταν ασύμβατη με βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως την ελευθερία έκφρασης αλλά και το δικαίωμα πρόσβασης στην κοινωνία της πληροφορίας, που θεμελιώνονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του του Ανθρώπου και αναγνωρίζονται ως αναπόσπαστο κομμάτι του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου (βλ. σχετικά αποφάσεις Δ.Ε.Κ. της 16ης Φεβρουαρίου 2012 C-369/10 SABAM vs Netlog NV ειδικά σκέψεις 26-52, της 24ης Νοεμβρίου 2011 C-70/10 Scarlet Extended SA vs SABAM ειδικά σκέψεις 29-54, δημ. Eur-Lex). Για τη διασάφηση του ζητήματος κρίνεται εύλογη η καταφυγή στις σκέψεις της αντίστοιχης Οδηγίας. Έτσι, κατά τη σκέψη 47 αυτής, υποχρεώσεις -προληπτικού μεταξύ άλλων- ελέγχου για τους παρόχους πρόσβασης είναι δυνατές, μόνο αν αυτές αφορούν σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και όχι αν εισάγουν γενικευμένο «φιλτράρισμα» πληροφοριών (βλ. σχετικά απόφαση Δ.Ε.Κ. της 12ης Ιουλίου 2011 C-324/09 L' Oreal vs eBay ειδικά σκέψεις 126-143; δημ. Eur-Lex). Τα άρθρα 11 - 14 του Π.Δ. 131/2003 απαλλάσσουν τους παρόχους πρόσβασης στο διαδίκτυο από τυχόν επιβολή υποχρεώσεων ή αναζήτηση ευθυνών σχετικά με τον έλεγχο του διαδικτυακού περιεχομένου. Η θέση των παρόχων πρόσβασης στη λειτουργία του διαδικτύου είναι κεντρική, καθώς οι φορείς αυτοί εξασφαλίζουν τεχνικά την πρόσβαση των τελικών χρηστών στο διαδικτυακό περιβάλλον και αναλαμβάνουν τη διαμετακομιδή των ψηφιοποιημένων δεδομένων από και προς αυτούς. Οι πάροχοι έχουν την τεχνική δυνατότητα να μετατρέπονται από απλοί διαμετακομιστές περιεχομένου (mere conduits) στα πρότυπα της ουδέτερης μεταχείρισης κάθε διακινούμενης πληροφορίας σε φορείς ελέγχου του περιεχομένου, που διέρχεται μέσα από τα δίκτυά τους. Οι ρυθμιστικές παρεμβάσεις των παρόχων πρόσβασης στο διαδίκτυο μπορούν να κατηγοριοποιηθούν σε παρεμβάσεις για τη μερική διακοπή πρόσβασης σε υπηρεσίες (π.χ. p2p) ή σε περιεχόμενο (π.χ. ιστοσελίδες ή/και συνολικά ιστοτόπους), για το φιλτράρισμα περιεχομένου αλλά και σε πιο οξείες παρεμβάσεις, όπως η ολική διακοπή των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο ή/και η καταχώρηση τελικών χρηστών σε λίστες αποκλεισμού από την πρόσβαση στο διαδίκτυο. Ανάλογα με τη μορφή που παίρνουν οι ρυθμιστικές αυτές παρεμβάσεις μπορεί να ανάγονται είτε στην ιδιωτική πρωτοβουλία καθώς και σε συμφωνίες αυτορρύθμισης-συρρύθμισης, είτε στην εφαρμογή διοικητικών ή δικαστικών αποφάσεων ή τέλος σε νομοθετικά πρωτοβουλία σε εθνικό ή Κοινοτικό επίπεδο. Ένας από τους πλέον διαδεδομένους τρόπους παραβίασης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας είναι η ανταλλαγή αρχείων μέσω τεχνολογιών peer to peer (p2p). Η απλή, καλυπτόμενη από ανωνυμία, γρήγορη, αλλά και άναρχη ροή των πληροφοριών μέσω τέτοιων τεχνολογιών συμβάλλει στο να ανταλλάσσονται εύκολα, μεταξύ άλλων, και αρχεία τα οποία προστατεύονται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Τεχνολογικές παρεμβάσεις στην κοινωνία της πληροφορίας όπου πάροχοι πρόσβασης διακόπτουν ή υποβαθμίζουν σημαντικά την παροχή υπηρεσιών μέσω των δικτύων τους, οι οποίες στηρίζονται σε τεχνολογίες p2p αποστερώντας τους τελικούς χρήστες του διαδικτύου από την πρόσβαση σε αυτές, ασχέτως του αν ανάγονται σε ιδιωτική πρωτοβουλία των παρόχων πρόσβασης ή ασκούνται κατ' εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων ή νομοθετικών διατάξεων, θα πρέπει να κρίνονται συλλήβδην ως ασύμβατες με την ελληνική έννομη τάξη, καθώς αντίκεινται στο άρθρο 5α παρ. 2 του Συντάγματος, που θεμελιώνει το δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας, όπως αυτό εφαρμόζεται σε συνδυασμό

με τα άρθρα 5 παρ. 1, 5α παρ. 1, 14 παρ. 1 και 16 παρ. 1 του Συντάγματος και ερμηνεύεται με βάση το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 19 παρ. 2 του Διεθνούς Συμφώνου των Ατομικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων, καθώς και τα άρθρα 11 και 36 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (με τους περιορισμούς του άρθρου 52 παρ. 3 ιδίου Χάρτη). Το συνταγματικό αυτό δικαίωμα περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και την αξίωση πρόσβασης στην υλικοτεχνική υποδομή της κοινωνίας της πληροφορίας, η οποία αξίωση στις σχέσεις παρόχων - χρηστών έχει οριζόντιο αποτέλεσμα και συνεπώς αναπτύσσει άμεση τριτενέργεια και μπορεί να γίνει αντικείμενο απευθείας επίκλησης από τους χρήστες χωρίς περαιτέρω νομοθετική εξειδίκευση. Στοιχείο της υλικοτεχνικής υποδομής της κοινωνίας της πληροφορίας είναι συνεπώς και οι τεχνολογίες p2p (peer to peer), οι οποίες συνιστούν ιδιαίτερα πρωτόκολλα επικοινωνίας και λειτουργούν σε συνάρτηση με τα γενικά πρωτόκολλα επικοινωνίας του διαδικτύου (tcp/ip). Οι τεχνολογίες δε αυτές αποτελούν τον πιο εξελιγμένο αυτά τη στιγμή τρόπο για τη διαμετακομιδή πληροφορίας εντός του διαδικτύου και χρησιμοποιούνται μεταξύ άλλων και, για απολύτως νόμιμες χρήσεις. Συνεπώς, η υποβάθμιση ή η διακοπή πρόσβασης στις εν λόγω υπηρεσίες με σκοπό τον προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας θα είχε ως αποτέλεσμα την καταστολή και τέτοιων απολύτως νόμιμων χρήσεων και επομένως την ανεπίτρεπτη περιστολή του δικαιώματος συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας και των λοιπών ελευθεριών στα πλαίσια του πληροφοριακού συντάγματος. Αναλόγως, παράνομοι και καταχρηστικοί σύμφωνα με το άρθρο 2 Ν. 2251/1994, όπως αυτό ερμηνεύεται από τα ανωτέρω άρθρα του Συντάγματος, τα οποία έτσι τριτενεργούν έμμεσα, θα πρέπει να κρίνονται και τυχόν γενικοί όροι συναλλαγών στις συμβάσεις παρόχων-χρηστών, που δίνουν το δικαίωμα στους παρόχους να προβαίνουν σε τέτοιες περικοπές πρόσβασης στον κοινωνία της πληροφορίας. Με τον ίδιο τρόπο θα πρέπει να κριθούν και περιπτώσεις γενικής διακοπής πρόσβασης προς ιστοτόπους με την αιτιολογία της προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ανεξαρτήτως του αν τελούνται κατόπιν ιδιωτικής πρωτοβουλίας των παρόχων πρόσβασης ή κατόπιν διοικητικής πράξης ή δικαστικής απόφασης. Τέτοιες παρεμβάσεις διακόπτουν την πρόσβαση σε διαδικτυακό περιεχόμενο, χωρίς να γίνεται συγκεκριμένη κάθε φορά σύνδεση αυτού με το γεγονός της προσβολής πνευματικών δικαιωμάτων. Έτσι, καθίσταται μη προσβάσιμη για τους διαδικτυακούς χρήστες πέραν της «παράνομης» πληροφορίας και πληροφορία, η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί παράνομη σύμφωνα με το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, παραβιάζοντας με αυτό τον τρόπο τα προαναφερόμενα συνταγματικά δικαιώματα και ελευθερίες. Διάφορη, όμως, είναι η νομική αξιολόγηση όπου επί τη βάση δικαστικής απόφασης πάροχοι πρόσβασης στο διαδίκτυο υποχρεώνονται να διακόψουν την πρόσβαση σε ειδικά ορισμένο διαδικτυακό περιεχόμενο, δια του οποίου τελούνται παράνομες προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Τέτοιες περιπτώσεις αφορούν τη διακοπή πρόσβασης σε συγκεκριμένες ιστοσελίδες κάποιου ιστότοπου, στις οποίες εμπεριέχεται το παράνομο αυτό περιεχόμενο. Στις περιπτώσεις αυτές ο εκάστοτε δικαιούχος δικαιωμάτων πνευματικής προστασίας μπορεί νομίμως να ζητήσει δικαστική προστασία, ασκώντας τα κατάλληλα ένδικα βοηθήματα του κεφαλαίου 11 του Ν. 2121/1993, με αίτημα την υποχρέωση των παρόχων πρόσβασης στις απαραίτητες ενέργειες για τη διακοπή πρόσβασης. Τέτοιες περιπτώσεις δικαστικής προστασίας εναρμονίζονται άλλωστε πλήρως με τα άρθρα 8 παρ. 3 της Οδηγίας 2001/29/EK (αρθρ. 64Α Ν. 2121/1993) και αρθρ. 9 παρ. 1 της Οδηγίας 2004 /48/EK (αρθρ. 64 Ν. 2121/1993), ενώ εμπίπτουν στις προϋποθέσεις του άρθρου Γ 2 παρ. 3 της Οδηγίας 2000/31 ΕΚ, όπως αυτό έχει μετεγγραφεί στο άρθρο 11 παρ. 3 του ΠΔ 131/2003 και τυγχάνουν απολύτως

συμβατές με τις ως άνω διατάξεις του Συντάγματος [βλ. 1) σχετικά απόφαση Δ.Ε.Κ. της 19ης Φεβρουαρίου 2009 C-557/07 LSG vs Tele2, ειδικά σκέψεις 30-47 δημ. Eur-Lex, 2) περί όλων των ανωτέρω: α) Μπρούμα ο.π., όπου καταλήγει στο συμπέρασμα (μεταξύ άλλων) ότι η διεθνής τάση ανάληψης θετικού ρόλου από τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης για την εφαρμογή του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδίκτυο τελεί σε μεγάλο βαθμό σε ασυμβατότητα με θεμελιώδη δικαιώματα των χρηστών του διαδικτύου και συνεπώς και με την εγγυητική λειτουργία του δικαίου για ελευθερία και δικαιοσύνη εντός της κοινωνίας της πληροφορίας, β) Φ. Κατσανάκη «Ευθύνη παρόχων υπηρεσιών internet κατά τη διαμεσολάβηση στη διακίνηση παράνομου υλικού» ΧρΙΔ 2008.271, όπου όμως καταλήγει (επίσης μεταξύ άλλων) στο συμπέρασμα ότι το ΠΔ 131/2003 ενσωμάτωσε την ανωτέρω οδηγία χωρίς ουσιαστική επεξεργασία των διατάξεων για απαλλαγή από την ευθύνη με αποτέλεσμα να παρουσιάζονται ελλείψεις. Για την κάλυψη των νομοθετικών κενών και την ομοιόμορφη ρύθμιση της ευθύνης πέραν από την νομοθετική επέμβαση προτείνεται και η συμπληρωματική υιοθέτηση μεθόδων αυτορρύθμισης, όπως Κωδίκων Δεοντολογίας, μηχανισμών ανοικτών γραμμών κ.λ.π., βλ. 3) σχετ. Ε. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ο.π., Ι. Ιγγλεζάκη «Το δίκαιο του ηλεκτρονικού εμπορίου (επιτομή)» εκδ. Σάκκουλα, σελ. 234 επ., Ι. Καράκωστα «Δίκαιο και INTERNET Νομικά Ζητήματα του Διαδικτύου» Εκδ. Σάκκουλα» σελ. 192 επ., Ε. Παπακωνσταντίνου «Νομικά Θέματα Πληροφορικής» Εκδ. Σάκκουλα, σελ. 408 επ., Λ. Κοτσίρη «Νόμος για την πνευματική ιδιοκτησία κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν. 2121/1993» Εκδ. Σάκκουλα 2009, αρθρ. 64 Α, Τ.Α. Συνοδινού «Πνευματική ιδιοκτησία και νέες τεχνολογίες» Εκδ. Σάκκουλα, σελ. 301-306]. Από τα ανωτέρω σαφώς συνάγεται ότι πέραν της περιπτώσεως κατά την οποία ο εκάστοτε δικαιούχος δικαιωμάτων πνευματικής προστασίας ή συγγενικών δικαιωμάτων μπορεί νομίμως να ζητήσει δικαστική προστασία, με βάση τα ως άνω διαλαμβανόμενα, για τη διακοπή πρόσβασης σε συγκεκριμένες ιστοσελίδες κάποιου ιστότοπου, στις οποίες εμπεριέχεται το παράνομο αυτό περιεχόμενο, μπορεί νόμιμα να ζητήσει την ίδια προστασία και στην περίπτωση όπου στο σύνολο των ιστοσελίδων κάποιου ιστότοπου, τελούνται προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων, οι δε πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, υποχρεούνται, βάσει της εκδοθησόμενης απόφασης που θα κρίνει το βάσιμο του αιτήματος δικαστικής προστασίας, αλλά και το δέον να ληφθεί μέτρο, να διακόψουν την πρόσβαση στις εν λόγω ιστοσελίδες ή/και ιστότοπο.

Εξάλλου, με το άρθρο 25 παρ.1 εδ. τέταρτο του Συντάγματος, όπως αυτό ισχύει μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001, τίθεται ο κανόνας ότι οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν να επιβληθούν στα ατομικά δικαιώματα «πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας». Κατά την αρχή αυτή, η οποία ως γενική αρχή του δικαίου ίσχυε και προ της ρητής αποτυπώσεώς της στο Σύνταγμα κατά την προαναφερθείσα αναθεώρησή του, οι νομίμως επιβαλλόμενοι περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα τρία κριτήρια, πρέπει δηλαδή να είναι α) κατάλληλοι, ήτοι πρόσφοροι για την πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού, β) αναγκαίοι, ήτοι να συνιστούν μέτρο το οποίο, σε σχέση με άλλα δυνάμενα να ληφθούν μέτρα, επέχεται τον ελάχιστο δυνατό περιορισμό για τον ιδιώτη ή το κοινό, και τέλος γ) εν στενή εννοία αναλογικοί, να τελούν δηλαδή σε εύλογη σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε η αναμενόμενη ωφέλεια να μην υπολείπεται της βλάβης που προκαλούν, (Ολ. ΑΠ 43/2005). Η αρχή της αναλογικότητας, ως κανόνας δικαίου που θέτει όρια στον περιοριστικό του ατομικού δικαιώματος νόμο, απευθύνεται κατ' αρχήν στο νομοθέτη.

Στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, ήτοι στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, επίκληση της αρχής της αναλογικότητας μπορεί να γίνει αν ο κοινός νομοθέτης είτε έχει παραβιάσει την αρχή αυτή, θεσπίζοντας με νόμο υπέρμετρους περιορισμούς ατομικών δικαιωμάτων, οπότε ο δικαστής μπορεί, ελέγχοντας τη συνταγματικότητα του νόμου, να μην εφαρμόσει αυτόν (άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος), είτε έχει παραλείψει να ασκήσει τις συνταγματικές του υποχρεώσεις, καταλείποντας κενό, οπότε η αρχή της αναλογικότητας καλείται επικουρικώς σε εφαρμογή (ΑΠ 1102/2011 ΝοΒ 60.343). Εξάλλου, το θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπει τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες αποτελείται από ένα σύνολο οδηγιών, το οποίο αποκαλείται εν συντομία «Επικοινωνιακό πακέτο». Η ρύθμιση αναφοράς βρίσκεται στην οδηγία 2002/21/ΕΚ, όπως αυτή ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο κατ' αρχήν με το ν. 3431/2006, καθώς και με το ν. 3592/2007, ορισμένες διατάξεις της οποίας αναθεωρήθηκαν με την νεώτερη οδηγία 2009/140/ΕΚ. Μεταξύ άλλων με την τελευταία οδηγία προστέθηκε νέα παράγραφος με αριθμό 3Α στο πρώτο άρθρο της οδηγίας 2002/21 /ΕΚ, σύμφωνα με την οποία: «Τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη όσον αφορά την πρόσβαση των τελικών χρηστών σε υπηρεσίες και εφαρμογές ή την εκ μέρους των τελικών χρηστών χρήση τέτοιων υπηρεσιών και εφαρμογών μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες των πολιτών, όπως κατοχυρώνονται από την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου, των θεμελιωδών ελευθεριών και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου. Τα μέτρα αυτά όσον αφορά την πρόσβαση των τελικών χρηστών ή τη χρήση τέτοιων υπηρεσιών και εφαρμογών από τους τελικούς χρήστες μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών τα οποία ενδέχεται να περιορίζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα ή ελευθερίες, είναι δυνατόν να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι κατάλληλα, αναλογικά και: απαραίτητα στο πλαίσιο της δημοκρατικής κοινωνίας και η εφαρμογή τους υπόκειται σε επαρκείς διαδικαστικές διασφαλίσεις σύμφωνα με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, περιλαμβανόμενης της αποτελεσματικής προστασίας και των διαδικαστικών εγγυήσεων. Συνακολούθως, τα εν λόγω μέτρα μπορούν να ληφθούν μόνον εφόσον τηρείται η αρχή του «τεκμηρίου της αθωότητας» και υπάρχει σεβασμός του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή. Εξασφαλίζεται δίκαιη και αμερόληπτη προκαταρκτική διαδικασία, περιλαμβανόμενου και του δικαιώματος ακρόασης του ενδιαφερομένου ή των ενδιαφερομένων, εφόσον συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις και διαδικασίες και αποδεδειγμένες επείγουσες περιπτώσεις σύμφωνα με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Εξασφαλίζεται το δικαίωμα του αποτελεσματικού και έγκαιρου ελέγχου της νομιμότητας». Σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/140/ΕΚ τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν το αργότερο μέχρι την 25.5.2011 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία. Ωστόσο μέχρι τη συζήτηση των κρινόμενων αιτήσεων το ελληνικό κράτος δεν έχει ενσωματώσει κατάλληλα στο εσωτερικό του δίκαιο την εν λόγω οδηγία και οι ανωτέρω νόμοι εξακολουθούν να μην περιλαμβάνουν σχετική διάταξη (βλ. σχετ. γνωμοδότηση Β. Σωτηρόπουλου για την 5η καθής εταιρία της υπό στοιχείο (Ι) αίτησης, όπου καταλήγει μεταξύ άλλων στο συμπέρασμα ότι η διάταξη του άρθρου 3Α της ως άνω οδηγίας δεν περιέχει επαρκώς σαφείς και συγκεκριμένους κανόνες, ώστε να μπορεί να τύχει άμεσης εφαρμογής από τα εθνικά δικαστήρια). Περαιτέρω, η προαναφερόμενη διάταξη είναι μεν από άποψη περιεχομένου, απαλλαγμένη αιρέσεων και επαρκώς ακριβής, δεν τυγχάνει, όμως, εφαρμογής, αυτή καθαυτή, στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς ανακύπτουσα

αποκλειστικώς μεταξύ ιδιωτών (βλ. αποφάσεις Δ.Ε.Κ. της 5ης Οκτωβρίου 2004, 0397/01 έως C-403/01, Pfeiffer κλπ., σκέψεις 108-109, της 14ης Ιουλίου 1994, Ο 91/92, Faccini Dori, ΕλλΔ 36, 958, σκέψεις 20-25), στερείται, δηλαδή, άμεσου αποτελέσματος (βλ. απόφαση Δ.Ε.Κ. της 4ης Ιουλίου 2006, C-212/04, Αδενέλερ κλπ., Αρμεν. 2006.2037, σκέψη 113). Πάντως και ενόψει της μη μεταφοράς της οδηγίας 2009/140/ΕΚ, το δικάζον δικαστήριο οφείλει να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως του κειμένου και του σκοπού της οδηγίας, ώστε να επιτευχθεί το αποτέλεσμα που αυτή επιδιώκει, συμμορφούμενο προς τις επιταγές των διατάξεων των αρ. 10 παρ. 1 και 249 παρ. 3 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (βλ. Αδενέλερ σκέψεις 108, 113, Pfeiffer σκέψεις 110-114, Faccini Dori σκέψη 26, απόφαση Δ.Ε.Κ. της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-106/89, Marleasing, σκέψη 8). Μάλιστα, η αρχή της σύμφωνης προς το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να πράττουν ό,τι εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας παραδεγμένες μεθόδους ερμηνείας, προκειμένου να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα της επίμαχης οδηγίας και να καταλήγουν σε λύση σύμφωνη με τον επιδιωκόμενο από αυτήν σκοπό (βλ. Αδενέλερ σκέψη 111, Pfeiffer σκέψη 115), απαγορευμένης βέβαια της *contra legem* ερμηνείας του εθνικού δικαίου (βλ. Αδενέλερ σκέψη 110). Κατόπιν τούτων, η απουσία συγκεκριμένης διάταξης στους ως άνω νόμους σχετικής με τη λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη και, επομένως και από ης δικαστικές αρχές αυτών, όταν στα πλαίσια έκδοσης αποφάσεων προβαίνουν σε λήψη τέτοιων μέτρων, αναφορικά με την πρόσβαση των τελικών χρηστών σε υπηρεσίες και εφαρμογές μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών μόνον εφόσον τα μέτρα αυτά είναι κατάλληλα, αναλογικά και απαραίτητα, πρέπει να θεωρηθεί ως ακούσιο (γνήσιο) κενό δικαίου, που επιτάσσει, προκειμένου να ληφθεί το κατάλληλο, αναλογικό και απαραίτητο μέτρο, καταρχήν την αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 περ. α' και γ' του Ν. 3431/2006 σχετικά με τις γενικές αρχές που διέπουν το πλαίσιο ρύθμισης ηλεκτρονικών υπηρεσιών και επικουρικά της αρχής της αναλογικότητας, όπως αυτή διαλαμβάνεται ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη, λόγω της ταυτότητας της νομικής και πραγματικής αιτίας, σε συνδυασμό - όσον αφορά την προκείμενη διαδικασία- με τη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 3 ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα από όσα είναι αναγκαία για να αποφευχθεί επικείμενος κίνδυνος ή για να ρυθμιστεί επείγουσα περίπτωση δεν πρέπει να διατάσσονται και ανάμεσα σε περισσότερα πρέπει να προτιμάται εκείνο που είναι λιγότερο πιεστικό (βλ. σχετ. ως προς την πλήρωση των κενών δικαίου βλ. Απ. Γεωργιάδη, Γενικές αρχές αστικού δικαίου, 3η έκδ., 2002, σελ. 62 επ., περί όλων των ανωτέρω ΜΠρΑΘ 3756/2009 ΕΕμπΔ 2009.899, ΤΝΠ ΔΣΑ).

Περαιτέρω, από τη γραμματική διατύπωση των διατάξεων των άρθρων 64Α και 65 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 συνάγεται ότι για την εφαρμογή αμφοτέρων των διατάξεων θα πρέπει αφενός ο πάροχος της υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας να εμπίπτει στην έννοια του «διαμεσολαβητή» και αφετέρου να χρησιμοποιούνται οι υπηρεσίες του από τρίτο για την προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος. Σύμφωνα με την 59η αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29/ΕΚ, η οποία ερμηνεύει το άρθρο 8 παρ. 3 της εν λόγω οδηγίας «Ιδιαίτερα στο ψηφιακό περιβάλλον, οι υπηρεσίες των διαμεσολαβητών μπορούν να χρησιμοποιούνται όλο και συχνότερα από τρίτους για την προσβολή δικαιωμάτων. Σε πολλές περιπτώσεις οι διαμεσολαβητές έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα να θέσουν τέρμα σ' αυτή την προσβολή, επομένως, με την επιφύλαξη οποιονδήποτε άλλων κυρώσεων και μέσων προστασίας, οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κατά του διαμεσολαβητή ο οποίος διαπράττει για

λογαριασμό τρίτου την προσβολή του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου εντός δικτύου η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να υφίσταται ακόμα και αν οι πράξεις του διαμεσολαβητή εξαιρούνται βάσει του άρθρου 5. Οι όροι και οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων θα πρέπει να καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.» Επίσης, σύμφωνα με την ως άνω απόφαση του Δ.Ε.Κ. της 19ης Φεβρουαρίου 2009 C-557/07, στην οποία κατά τα ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη αναφερόμενα, το Δικαστήριο βασίζεται για την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, στις σκέψεις 42-46 διαλαμβάνει: «42. Σημειωτέον επίσης ότι, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δικαιούχοι να μπορούν να ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των διαμεσολαβητών οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος. 43. Πάντως, φορέας παροχής πρόσβασης στο Διαδίκτυο, ο οποίος επιτρέπει στον πελάτη μόνον την πρόσβαση στο Διαδίκτυο, έστω και αν δεν προσφέρει άλλες υπηρεσίες ούτε ασκεί νομικό ή πραγματικό έλεγχο επί της χρησιμοποιηθείσας υπηρεσίας, παρέχει υπηρεσία δυνάμενη να χρησιμοποιηθεί από τρίτον για την προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος, στον βαθμό που παρέχει στον χρήστη τη σύνδεση που θα του επιτρέψει να προσβάλει τα εν λόγω δικαιώματα. 44. Κατά τα λοιπά, σύμφωνα με την πεντηκοστή ένατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29, οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα υποβολής αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κατά του διαμεσολαβητή ο οποίος διαβιβάζει στο δίκτυο την εκ μέρους τρίτου πράξη προσβολής του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι ο φορέας παροχής πρόσβασης, παρέχοντας την πρόσβαση στο Διαδίκτυο, επιτρέπει τη διαβίβαση της πράξης προσβολής του δικαιώματος που διαπράττει συνδρομητής με τρίτον. 45. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τον σκοπό της οδηγίας 2001/29 η οποία, όπως προκύπτει από το άρθρο της 1, παράγραφος 1, στοχεύει να εξασφαλίσει την αποτελεσματική νομική προστασία του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς. Συγκεκριμένα, αν αποκλειστεί από την έννοια του «διαμεσολαβητή» του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, φορέας παροχής πρόσβασης, που είναι ο μοναδικός κάτοχος των στοιχείων για τον εντοπισμό χρηστών που προσβάλλουν τα δικαιώματα αυτά, θα μειώσει ουσιαστικά την προστασία που επιδιώκει η εν λόγω οδηγία. 46. Κατόπιν των ανωτέρω, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι φορέας παροχής πρόσβασης, που παρέχει στους χρήστες μόνον πρόσβαση στο Διαδίκτυο χωρίς να προσφέρει άλλες υπηρεσίες, όπως το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, η τηλεφόρτωση ή η υπηρεσία ανταλλαγής αρχείων, ούτε ασκεί κάποιου είδους νομικό ή πραγματικό έλεγχο επί της υπηρεσίας που χρησιμοποιεί ο χρήστης, πρέπει να θεωρηθεί ως «διαμεσολαβητής», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29.» Ενόψει αυτών και σε συνδυασμό με τα ανωτέρω στις προηγούμενες νομικές σκέψεις διαλαμβανόμενα συνάγεται αφενός ότι στην έννοια του διαμεσολαβητή εμπίπτει ο φορέας παροχής πρόσβασης (όπως η έννοια αυτού, ορίζεται ειδικά στο άρθρο 2 περ. λα' του Ν. 3431/2006), εφόσον παρέχει στους χρήστες (όπως η έννοια αυτών ορίζεται ειδικά στο ίδιο ως άνω άρθρο περ. μθ'), πρόσβαση (όπως επίσης η έννοια της ορίζεται στο ίδιο ως άνω άρθρο περ. λβ') στο διαδίκτυο, καθώς και ότι στην περίπτωση που οι υπηρεσίες παρόχου πρόσβασης στο διαδίκτυο χρησιμοποιούνται από τρίτο πρόσωπο συνδρομητή του (όπως η έννοια αυτού ορίζεται στο ίδιο άρθρο περ. λζ') και χρήστη του διαδικτύου για την προσβολή δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων, οι δικαιούχοι αυτών των δικαιωμάτων έχουν τη

δυνατότητα, σύμφωνα με το άρθρο 64Α Ν. 2121/1993, άσκησης σχετικής αίτησης για λήψη των κατάλληλων, αναλογικών και απαραίτητων -όπως οι έννοιες αυτές θα ερμηνευτούν σύμφωνα με τα ανωτέρω- ασφαλιστικών μέτρων, κατά του νομιμοποιούμενου παθητικά προς τούτο παρόχου (βλ. σχετ. Α. Κοτσίρη «Νόμος για την πνευματική ιδιοκτησία κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν. 2121/1993» ο.π., αρθρ. 64Α, υπό V-VI, Τ.Α. Συνοδινού «Πνευματική ιδιοκτησία και νέες τεχνολογίες» ο.π. σελ. 301).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 54 παρ.Ι εδ, α' και β' του Ν.2121/1993 «οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά το σκοπό αυτό, τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τους δωροεodόχους των δημιουργών, καθώς και για τους καθολικούς ή αιτία θανάτου διαδόχους, όπως επίσης και για το ίδρυμα που συνιστά ο δημιουργός». Εξάλλου, η παρ.3 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι: α) η ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας είτε με παροχή πληρεξουσιότητας, β) η ανάθεση αφορά όλα τα έργα του δημιουργού που είναι κατάλληλα για την εκμετάλλευση με την εξουσία στην οποία αναφέρεται η ανάθεση ή ορισμένα από αυτά και γ) σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά όλα τα έργα, συμπεριλαμβανομένων και των μελλοντικών έργων για χρονικό διάστημα που δε μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία χρόνια. Το άρθρο 55 του ίδιου νόμου, το οποίο προβλέπει τις αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και αυτή του να προβαίνουν σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ή διοικητική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών και ιδίως να εγείρουν αγωγές, να υποβάλλουν μηνύσεις ή εγκλήσεις, να παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες κλπ ορίζει ότι η ιδρυτική πράξη του οργανισμού μπορεί να περιορίζει τις αρμοδιότητες του σε μερικές μόνο από αυτές που αναφέρονται λεπτομερώς στο ίδιο άρθρο. Περαιτέρω το άρθρο 54 του Ν.2121/1993» όπως συμπληρώθηκε με την προσθήκη της παρ.8.και 9 με το άρθρο 8 παρ. 16 Ν.2557/1997 προβλέπει ότι κάθε οργανισμός, που πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος των δημιουργών, υποχρεούται πριν αρχίσει τη λειτουργία του, να καταθέσει στο Υπουργείο Πολιτισμού σχετική δήλωση, συνοδευόμενη από τον Κανονισμό, ο οποίος πλην των άλλων πρέπει να περιέχει τον αριθμό των δημιουργών που έχουν αναθέσει στον οργανισμό τη διαχείριση εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα, τη νομική μορφή της ανάθεσης της διαχείρισης και τη διάρκεια της ανάθεσης, οπότε το Υπουργείο Πολιτισμού ελέγχει τη δήλωση και τον Κανονισμό και αν πληρούνται οι προϋποθέσεις λειτουργίας, χορηγεί την έγκριση για τη λειτουργία του οργανισμού (ΣτΕ 1058/2010 ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 950/2000 ΝοΒ 2001,1539). Τέλος, κατά την παρ.2 του άρθρου 55 του πιο πάνω νόμου τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης (αφής εγκριθεί το καταστατικό τους) έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα (βλ. Κουμάντου, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 1995, σελ.343-344, ΕφΑθ 5866/2003 ΔΕΕ 2003,1330). Τα ίδια ισχύουν κατ' ανάλογη εφαρμογή του ίδιου άρθρου (55 παρ.2,3 του Ν.2121/1993) και για τους αλλοδαπούς οργανισμούς, με τους οποίους ο ημεδαπός συνάπτει συμβάσεις αμοιβαιότητας κατ' άρθρο 72 παρ.3 του Ν.2121/1993. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί καταρχάς αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της αποδείξεως εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της νομιμοποίησής τους για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, ήτοι

τόσο της συνάψεως συμβάσεων, όσο και της δικαστικής προστασίας των δικαιούχων, ενισχύοντας έτσι την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία από το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας (Μ.Θ. Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 741, σελ. 379, Δ. Καλλινίκου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα», δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276 ΕφΘεσσ 929/2010 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠατρ 1082/2008 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 4172/2008 ΔΕΕ 2009, 190). Εάν ο οργανισμός παρουσιάσει ένα ελάχιστο όριο αντιπροσωπευτικότητας της κατηγορίας των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών), για λογαριασμό των οποίων ενεργεί, προϋπόθεση που ελέγχεται με εγκριτική πράξη του Υπουργού Πολιτισμού, τεκμαίρεται ότι έχει το δικαίωμα να ενεργήσει, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό του και μόνο όνομα, για την προστασία των δικαιωμάτων όλων των δημιουργών (ημεδαπών ή αλλοδαπών) (ΕφΑθ 6233/2007 ΕλλΔνη 2008,272, ΕφΑθ 7196/2007, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ (Ποιν) 907/2003, 1481), που ο οργανισμός αυτός εκπροσωπεί και όλων των έργων τους, για τα οποία του έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζει κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τον συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς) (ΕφΑθ 350/2012 ο.π.). Επίσης, από τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με ομοειδείς αλλοδαπούς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, αρκεί η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερομένης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με το κάθε αλλοδαπό δικαιούχο (βλ. ΜΠρΡοδ 606/1999 ΔΕΕ 99.869, ΜΠρΧίου 118/1998 ΔΕΕ 99.593).

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του Π.Δ. 131/2003 το εν λόγω προεδρικό διάταγμα εφαρμόζεται μόνον εφόσον ο φορέας παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα. Περαιτέρω, σύμφωνα με την 19η αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2000/31/ΕΚ η οποία ενσωματώθηκε κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα στο ελληνικό δίκαιο με το παραπάνω Π.Δ., η εγκατάσταση φορέα παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας μέσω διεύθυνσης του διαδικτύου δεν ευρίσκεται εκεί που είναι η τεχνολογία που υποστηρίζει την εν λόγω διεύθυνση, ούτε εκεί που παρέχεται πρόσβαση στην εν λόγω διεύθυνση, αλλά εκεί που ασκείται η οικονομική της δραστηριότητα. Επίσης, στην περίπτωση που υφίσταται προσβολή δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδίκτυο, η οποία (προσβολή) εμφανίζει στοιχεία αλλοδαπότητας όταν ο αποδέκτης του αιτήματος χρήστη, ο οποίος (χρήστης) κατοικεί στην Ελλάδα, για καταφόρτωση έργου επί του οποίου υπάρχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα ετέρου προσώπου, δεν κατοικεί/εδρεύει στην Ελληνική Επικράτεια, το εφαρμοστέο δίκαιο για την εξωσυμβατική ενοχή, είναι το ελληνικό, ως το δίκαιο της χώρας, στην οποία επήλθε η

ζημία [άρθρο 4 § 1 του Κανονισμού (ΕΚ) με αριθμό 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Ιουλίου 2007 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II») και εφαρμόζεται σε ζημιόγωνα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα μετά από την έναρξη της ισχύος του, δηλαδή μετά από Ιανουαρίου 2009] (βλ. σχετ. ΠΠρΑθ 6006/2010, ΠΠρΘεσ 10369/2009 δημ. ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜΠρΠειρ 2166/2011 ΝοΒ 60.98), καθώς η παραπάνω προσβολή δικαιώματος που έγκειται στην τέλεση πράξεων που εμπίπτουν στις αποκλειστικές εξουσίες που το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και το συγγενικό δικαίωμα απονέμει στο δικαιούχο του, συνιστά αδικοπραξία, σύμφωνα και με τα ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη διαλαμβανόμενα.

Από τη διάταξη του άρθρου 682 παρ. 1 ΚΠολΔ, η οποία ορίζει ότι τα Δικαστήρια σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα, για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης, προκύπτει με σαφήνεια ότι για τη λήψη του αιτούμενου κάθε φορά ασφαλιστικού μέτρου, πρέπει: α) να υπάρχει επείγουσα γι' αυτό περίπτωση ή ανάγκη αποτροπής επικείμενου κινδύνου και β) να πιθανολογείται η ύπαρξη δικαιώματος. Επείγουσα περίπτωση νοείται εκείνη η οποία χρειάζεται άμεση ρύθμιση με δικαστική παρέμβαση, λόγω της ανάγκης για τη γρήγορη απόλαυση του ασφαλιστέου ουσιαστικού δικαιώματος από μέρος του δικαιούχου, έτσι ώστε, ενόψει και της βραδύτητας της οριστικής επίλυσης της διαφοράς, να μη προξενηθεί ουσιώδης και αναπότρεπτος κίνδυνος (βλ. Παρ. Τζίφρα Ασφαλιστικά Μέτρα εκδ. 1980, σελ. 50 επ., Κ. Μπέη Πολ. Δικ. υπό άρθρο 682, ΜΠρΑθ 1120/2008, ΜονΠρΑθ 2533/08 Νομική Τράπεζα Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΠειρ 232/1995 Δ 26. 595). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 731 ΚΠολΔ, το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξης από αυτόν κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 732 του ίδιου Κώδικα, το Δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο και κάθε άλλο μέτρο που κατά τις διατήρηση του δικαιώματος ή για τη ρύθμιση κατάστασης. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος, του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση. Με τη διάταξη αυτή τίθεται απαγορευτικός κανόνας, δεσμευτικός για το Δικαστήριο, ο οποίος έχει εφαρμογή και στο ασφαλιστικό μέτρο της ρύθμισης κατάστασης, το οποίο δεν διαφέρει κατά το σκοπό του από τα άλλα ασφαλιστικά μέτρα, αφού και αυτό συνδέεται τελολογικά με κάποιο δικαίωμα που πρέπει να προστατευθεί προσωρινά για την αποτροπή δημιουργίας, έως την περάτωση της κύριας διαγνωστικής δίκης, αμετάκλητων καταστάσεων, που θα μπορούσαν να ματαιώσουν τον πρακτικό σκοπό της δίκης αυτής. Η διακριτική ευχέρεια που δίνει το άρθρο 732 ΚΠολΔ στο Δικαστήριο δεν αποτελεί εξαίρεση στον απαγορευτικό κανόνα του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, αλλά ο τελευταίος αποτελεί οριοθέτηση της παρεχόμενης στο Δικαστήριο, με το άρθρο 732, διακριτικής ευχέρειας (βλ. Κ.Μπέη οπ. σελ. 122, Β. Βαθρακοκοίλη ΚΠολΔ άρθρο 692 αρ. 9, ΜΠρΑθ 120/08, ΜΠρΑθ 25334/08, ΜΠρΘεσ 35887/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 124/1989 Δ/νη 34. 1160). Οι παραπάνω διατάξεις απηχούν τις βασικές αρχές του δικαίου των ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις οποίες η προσωρινή δικαστική προστασία πρέπει: α) να μην ταυτίζεται με το αντικείμενο της οριστικής δικαστικής προστασίας, αλλά να διαφέρει και να υπολείπεται από αυτό και β) να μη δημιουργεί αμετάκλητες καταστάσεις, που δεν μπορούν να ανατραπούν όταν ανακληθεί η σχετική απόφαση ασφαλιστικών μέτρων ή διαγνωστεί στην κύρια δίκη με ισχύ δεδικασμένου, η ανυπαρξία του δικαιώματος που εξασφαλίστηκε, ώστε να μη ματαιώνεται ο πρακτικός σκοπός της κύριας δίκης, οι

αρχές δε αυτές έχουν εφαρμογή και στις περιπτώσεις που ρυθμίζεται προσωρινά η κατάσταση με ασφαλιστικά μέτρα (βλ. σχετ. ΜΠρΑθ 2533/2008 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 35887/2008 ΤΝΠ ΔΣΑ). Έτσι, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ο δικαιούχος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων ζητεί την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας ώστε να ληφθούν μέτρα, που θα υποχρεώνουν τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο να καταστήσουν αδύνατη στους συνδρομητές τους την πρόσβαση σε ιστοσελίδα που φορτώνονται και καταφορτώνονται έργα χωρίς τη σχετική άδεια, για τα οποία (έργα) υφίστανται σχετικά δικαιώματα, είναι νόμιμη, καθόσον η παραδοχή αυτής δεν οδηγεί σε απόλαυση του ασφαλιστέου ουσιαστικού δικαιώματος με την πλήρη ικανοποίηση αυτού, ούτε δε η εν λόγω παραδοχή της αίτησης θα οδηγούσε στη δημιουργία αμετάκλητης κατάστασης, εν όψει της φύσης και του περιεχομένου του σχετικού δικαιώματος, καθόσον αφενός η ως άνω απαγόρευση πρόσβασης δύναται να αρθεί με την αντίστοιχη άρση των τυχόν ληφθησομένων τεχνολογικών μέτρων, σε περίπτωση που διαγνωστεί στην κύρια δίκη με ισχύ δεδικασμένου η ανυπαρξία του δικαιώματος που εξασφαλίστηκε (βλ. σχετ. ΜΠρΠειρ 4957/2010 ΠειρΝομ 3, 315), αφετέρου δε δεν ταυτίζεται με το αντικείμενο της οριστικής δικαστικής προστασίας, αφού σύμφωνα με τα ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη περί του άρθρου 64Α του Ν. 2121/1993 η αιτούμενη προστασία αποτελεί γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο δια παραλείψεως.

Α) Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη από 18.11.2010 και με αρ. κατ. 205545/19814/2010 αίτηση υπό στοιχείο (Ι) η αιτούσα «GRAMMO» εκθέτει ότι είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του ως άνω νόμου (2121/1993) από τις δισκογραφικές επιχειρήσεις-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις. Ότι μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, η οποία εδρεύει στις Η.Π.Α. με διεύθυνση στο διαδίκτυο IP: και δεν ανήκει ούτε και φιλοξενείται από τις καθών εταιρίες που είναι φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, αφενός έχουν παρανόμως αναπαραχθεί (ανέβει) και καθίστανται διαρκώς προσιτά στο κοινό και αφετέρου καταφορτώνονται παράνομα μουσικά έργα, ταινίες, βιβλία και άλλα έργα επί των οποίων υπάρχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα. Ότι η εν λόγω ιστοσελίδα κατατάσσεται στη θέση με αριθμό 293 της ελληνικής επισκεψιμότητας. Ότι οι ιδιοκτήτες/εκμεταλλευτές, αλλά και οι συνδρομητές/μέλη της εν λόγω ιστοσελίδας προβαίνουν σε ψηφιοποίηση ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, ακολούθως δε στη διαδικασία του φορτώματος των εν λόγω ψηφιοποιημένων έργων-αντιγράφων σε κεντρικούς servers γνωστών διαδικτυακών τόπων παράνομης αποθήκευσης φωνογραφήματων, που αναφέρονται ειδικά στην αίτηση, δημιουργουμένου σταθερού ψηφιακού αντιγράφου εκάστου φωνογραφήματος. Τα εν λόγω φωνογραφήματα είναι ανοικτά προς ψηφιακή κλήση με τη δημιουργία υπερσυνδέσμων ή συνδέσμων. Ότι έτσι παρέχουν τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε επισκέπτη της εν λόγω ιστοσελίδας να αποκτήσει πρόσβαση σε αποθηκευμένα φωνογραφήματα ενεργοποιώντας το σύνδεσμο, η ύπαρξη του οποίου καθιστά το έργο προσιτό στο χρήστη, όταν και από όπου ο ίδιος το επιθυμεί. Ότι το σύνολο των φωνογραφήματων που ψηφιοποιήθηκαν, φορτώθηκαν και κατέστησαν ανοικτά προς ψηφιακή κλήση, έχουν ψηφιοποιηθεί άνευ αδείας των αποκλειστικών για την Ελλάδα δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων επ' αυτών. Ότι τα παρατειθέμενα στην κρινόμενη αίτηση φωνογραφήματα αποτελούν δειγματοληπτική αναφορά των φωνογραφήματων που έχουν ψηφιοποιηθεί κατά τα ανωτέρω και σημαίνονται με συνδέσμους στην παραπάνω ιστοσελίδα. Ότι από τις

αρχές του Ιουλίου του 2010 η αιτούσα είχε πληροφορίες σχετικές με την ανωτέρω δραστηριότητα της ως άνω ιστοσελίδας. Ότι τα περιεχόμενα στην ως άνω ιστοσελίδα φωνογραφήματα έγιναν πράγματι αντικείμενο εκμετάλλευσης από Έλληνες διαδικτυακούς χρήστες, οι οποίοι είναι συνδρομητές σε κάποια από τις καθών, οι οποίες είναι οι μοναδικές που παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο σε Έλληνες χρήστες, εγκατεστημένους στην Ελλάδα. Ότι ο χρήστης πληκτρολογώντας το domain name της ένδικης ιστοσελίδας σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης, αποκτά πρόσβαση στην ιστοσελίδα και μπορεί να πλοηγηθεί σ' αυτή και να επιλέξει το φωνογράφημα που επιθυμεί, το οποίο σημαίνεται με συγκεκριμένο σύνδεσμο, που ενεργοποιεί ο χρήστης και ο οποίος ανακατευθύνει τη σύνδεση σε διακομιστή, όπου το έργο είναι προαποθηκευμένο. Ότι κατόπιν αυτού το έργο αποθηκεύεται ως αρχείο στο σκληρό δίσκο του ηλεκτρονικού υπολογιστή του χρήστη-μέλους της ιστοσελίδας. Ότι οι καθών εταιρίες, οι οποίες διατηρούν δίκτυο επικοινωνιών, παρέχουν στους συνδρομητές τους χρήστες του διαδικτύου τις υπηρεσίες της πρόσβασης στο διαδίκτυο και της μετάδοσης πληροφοριών με τη διαδικασία του caching εντός τους δικτύου τους. Ότι αυτοί (χρήστες) καθίστανται αποδέκτες των εν λόγω υπηρεσιών. Ότι και οι ιδιοκτήτες/εκμεταλλευτές της ένδικης ιστοσελίδας είναι επίσης αποδέκτες, καθώς παρέχουν στους συνδρομητές των καθών πρόσβαση στα παραπάνω φωνογραφήματα. Ότι χωρίς την υπηρεσία πρόσβασης που παρέχεται από τις καθών στους συνδρομητές τους οι ιδιοκτήτες/εκμεταλλευτές της ένδικης ιστοσελίδας θα αδυνατούσαν να παράσχουν τα φωνογραφήματα «ανοικτά» προς κλήση στην Ελλάδα και να προβούν στις ως άνω εκτεθείσες προσβολές των συγγενικών δικαιωμάτων. Ότι μέλη της ίδιας (αιτούσας) είναι οι λεπτομερώς αναφερόμενοι στην αίτηση παραγωγοί υλικών^ φορέων ήχου. Ότι έτσι εκπροσωπεί στην Ελλάδα το σύνολο του ελληνικού και \ αλλοδαπού ρεπερτορίου. Ότι αμέσως μόλις αποκτήθηκε από την ίδια επαρκής γνώση σχετικά με τις εκτεθείσες προσβολές των συγγενικών δικαιωμάτων κοινοποίησε στις καθών τις αναφερόμενες στην αίτηση εξώδικες γνωστοποιήσεις προσκλήσεις της, προκειμένου να προβούν αυτές σε κάθε αναγκαία πράξη για να παύσει η προσβολή των δικαιωμάτων μελών της. Με βάση αυτό το ιστορικό, η αιτούσα, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, καθώς και ότι ο κίνδυνος προσβολής είναι όχι μόνον επικείμενος, αλλά ότι έχει επέλθει ήδη αυτή (προσβολή) λόγω των συνεχώς επαναλαμβανόμενων και πυκνών προσβολών, εκ των οποίων υπολογίζεται ότι απόλλονται καθημερινά εισπράξεις που αντιστοιχούν σε πωλήσεις 20.456 δίσκων, όπως τούτο προκύπτει από τον αντίστοιχο αριθμό των συνδρομητών των καθών, που καθημερινά προβαίνουν σε πράξεις καταφόρτωσης φωνογραφημάτων από την παραπάνω ιστοσελίδα, η απώλεια δε εισπράξεων ανέρχεται στο ποσό των 306.840 ευρώ ημερησίως, ζητεί όπως προσωρινά: 1) όσον αφορά την απλή μετάδοση: 1) να λάβουν οι καθών τα κατάλληλα, αναλογικά και πρόσφορα μέτρα, η εφαρμογή των οποίων θα καταστήσει αδύνατη στους συνδρομητές των καθών τη δυνατότητα πρόσβασης - επίσκεψης στην ανωτέρω ιστοσελίδα ή τα αντίστοιχα μέτρα που θα καταστήσουν αδύνατη στους συνδρομητές των καθών την ψηφιακή on demand καταφόρτωση στους υπολογιστές των συνδρομητών τους, των φωνογραφημάτων που καθίστανται προσιτά στο κοινό από την εν λόγω ιστοσελίδα και εκπροσωπούνται από την ίδια (αιτούσα), 2) να παύσουν οι καθών να προβαίνουν σε προσωρινή και ενδιάμεση αποθήκευση των φωνογραφημάτων που καθίστανται προσιτά στο κοινό από την παραπάνω ιστοσελίδα και να παραλείπουν την αποθήκευση αυτή στο μέλλον, 3) να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση των συνδρομητών τους στα εν λόγω προσωρινά αποθηκευμένα φωνογραφήματα που εκπροσωπούνται από την ίδια, 4) να απομακρύνουν από τους διακομιστές τους τα υφιστάμενα σ' αυτούς αποθηκευμένα φωνογραφήματα που

εκπροσωπούνται από την ίδια και καθίστανται προσιτά στο κοινό από την ανωτέρω ιστοσελίδα, II) όσον αφορά στην αποθήκευση σε κρυφή μνήμη: 1) να παύσουν να προβαίνουν σε αυτόματη αποθήκευση στους διακομιστές τους όλων των φωνογραφήματων που εκπροσωπούνται από την ίδια και καθίστανται προσιτά στο κοινό από την ανωτέρω ιστοσελίδα, 2) να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση των συνδρομητών τους στα εν λόγω προσωρινά αποθηκευμένα φωνογραφήματα που από την ίδια και καθίστανται προσιτά στο κοινό από την ανωτέρω ιστοσελίδα, 3) να απομακρύνουν από τους διακομιστές τους τα υφιστάμενα σ' αυτούς αποθηκευμένα φωνογραφήματα που εκπροσωπούνται από την ίδια και καθίστανται προσιτά στο κοινό από την ανωτέρω ιστοσελίδα, άλλως και επικουρικά να υποχρεωθούν να λάβουν οι καθών τα κατάλληλα, αναλογικά και πρόσφορα μέτρα, η εφαρμογή των οποίων θα άρει τις εκτεθείσες προσβολές που λαμβάνουν χώρα στην ανωτέρω ιστοσελίδα και την παράλειψη των προσβολών αυτών στο μέλλον και να απειληθεί σε βάρος εκάστης των καθών χρηματική ποινή 5.000 ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης του διατακτικού της απόφασης που θα εκδοθεί, III) 1) να γνωστοποιήσουν οι καθών ποια φωνογραφήματα έχουν μεταδώσει στους συνδρομητές τους και πόσες φορές από 1.1.2008 (ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της παραπάνω ιστοσελίδας) και μέχρι την ημερομηνία εκ μέρους εκάστης των καθών εκπλήρωσης της υποχρέωσης πληροφόρησης, 2) να γνωστοποιήσουν οι καθών ποια φωνογραφήματα έχουν μεταδώσει στους συνδρομητές τους και πόσες φορές κατά το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης σε έκαστη των καθών του ανωτέρω εξωδίκου της, έως και την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης. Η αίτηση, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στις παραπάνω νομικές σκέψεις της παρούσας, παραδεκτά και αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμοζόμενου σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα στην οικεία μείζονα σκέψη του ελληνικού δικαίου, αφού αφενός στην κρινόμενη αίτηση και κατ' εκτίμηση αυτής εκτίθεται ότι οι καθών είναι εταιρίες παροχής υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο με έδρα και άσκηση της οικονομικής τους δραστηριότητας στην ελληνική επικράτεια, αφετέρου δε υφίσταται προσβολή συγγενικών δικαιωμάτων, μέσω ενεργειών των συνδρομητών των καθών για καταφόρτωση φωνογραφήματων που εκπροσωπούνται από την αιτούσα, ο αποδέκτης των οποίων - ιδιοκτήτης/εκμεταλλευτής της ανωτέρω ιστοσελίδας- εδρεύει στο εξωτερικό (Η.Π.Α.), η δε επικαλούμενη ζημία επήλθε στην Ελλάδα. Περαιτέρω, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων που διαλαμβάνονται ανωτέρω στις οικείες μείζονες σκέψεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 1, 2 παρ.1, 46, 47, 54, 55, 63Α, 64, 64Α, 65 παρ. 1 του Ν.2121/93, 11, 12, 17 Π.Δ. 131/2003, 682 επ., 450 επ, 731, 732, 176, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, 901 επ., 914 ΑΚ, πλν του αιτήματος, της αιτούσας περί γνωστοποίησης εκ μέρους των καθών των αρχείων για τα φωνογραφήματα που θα καταφορτώνουν οι συνδρομητές της στο μέλλον από την ανωτέρω ιστοσελίδα, που είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, καθόσον η ως άνω υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των καθών τέτοιου αρχείου-καταλόγου, προϋποθέτει την καταφόρτωση έργων, η στο μέλλον όμως τέτοια καταφόρτωση μουσικών έργων εκ μέρους των συνδρομητών των καθών είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο και, συνεπώς, δεν έχει γεννηθεί υποχρέωση αυτών για γνωστοποίηση των σχετικών αρχείων, ώστε να συντρέχει περίπτωση εξαναγκασμού της προς εκπλήρωσή της. Επομένως, το σχετικό αίτημα της αιτούσας είναι νόμιμο, μόνο κατά το μέρος που αφορά τις εκτειθέμενες ως ήδη πραγματοποιηθείσες κατά τα επίδικα έτη καταφορτώσεις φωνογραφήματων που εκπροσωπούνται από την ίδια, εκ μέρους των συνδρομητών των καθών εταιριών-χρηστών του διαδικτύου. Τέλος, αναφορικά με τους κάτωθι ισχυρισμούς των καθών, που προβάλλονται με τα σημειώματα μίας εκάστης, τόσο όσον αφορά την παρούσα

αίτηση, όσο και τις κάτωθι αναφερόμενες αιτήσεις της ίδιας αιτούσας, αλλά και άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης (ΟΣΔ), λεκτέα τα εξής: Η κρινόμενη αίτηση -αλλά και οι υπόλοιπες κάτωθι κρινόμενες αιτήσεις-: i) είναι επαρκώς ορισμένη απορριπτομένης της σχετικής ένστασης των καθών περί αοριστίας του δικογράφου αυτής για το λόγο ότι δεν περιέχονται στην αίτηση τα προβλεπόμενα εκ του νόμου στοιχεία για το ορισμένο αυτής, καθώς αφενός περιέχονται σ' αυτή τα απαραίτητα για το ορισμένο εκ του νόμου στοιχεία, όσα δε δεν διαλαμβάνονται είναι και τα προς πιθανολόγηση ζητήματα, βάσει του συνόλου των προσκομιζομένων από την αιτούσα, περαιτέρω δε και τα μέτρα που ζητείται να ληφθούν κρίνονται επαρκώς ορισμένα, θα συγκεκριμενοποιηθούν δε από το Δικαστήριο σε περίπτωση κρίσης περί της ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης με βάση και όσα θα πιθανολογηθούν κατά την εξέταση της ουσίας της αίτησης, ii) δεν άγει σε πλήρη ικανοποίηση δικαιώματος, σύμφωνα και με τα ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη διαλαμβανόμενα, καθώς ασκείται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων - άλλες δε εκ των κάτωθι αιτήσεων (ασκούνται) από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας- κατά παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο προκειμένου να καταστήσουν αδύνατη στους συνδρομητές τους την πρόσβαση σε ιστοσελίδα όπου φορτώνονται/ανεβαίνουν και καταφορτώνονται έργα χωρίς τη σχετική άδεια, για τα οποία (έργα) υφίστανται σχετικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και/ή συγγενικά, iii) παραδεκτά και νόμιμα κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα στην οικεία μείζονα σκέψη στρέφεται κατά των συγκεκριμένων καθών εταιριών, οι οποίες έχοντας την ιδιότητα του διαμεσολαβητή, του οποίου, κατά τα εκτιθέμενα στην κρινόμενη αίτηση οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτο για προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, νομιμοποιούνται παθητικά για την άσκηση της αίτησης, απορριπτομένου ως μη νομίμου του σχετικού ισχυρισμού τους περί έλλειψης παθητικής νομιμοποίησης, αλλά και του ίδιου ισχυρισμού της τετάρτης των καθών περί απαραδέκτου λόγω έλλειψης αιτιώδους συνάφειας, όπως αυτός εκτιμάται από το Δικαστήριο ως ένσταση έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής της, περαιτέρω δε ο προβαλλόμενος από τις ίδιες (καθών) ισχυρισμός ότι η κρινόμενη αίτηση μη νομίμως δεν στρέφεται κατά των λοιπών παρόχων πρόσβασης υπηρεσιών διαδικτύου που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, προβάλλεται πρωτίστως αλυσιτελώς, καθώς δεν υφίσταται εκ των ανωτέρω στη μείζονα σκέψη διαλαμβανομένων διατάξεων τέτοιου είδους περιορισμός-νόμιμη προϋπόθεση για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης, iv) δεν ασκείται καταχρηστικά κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ, απορριπτομένης ως μη νόμιμης της σχετικής ένστασης εκ του εν λόγω άρθρου, καθώς στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων, όπως η προκειμένη, επίδικο δεν είναι το ουσιαστικό δικαίωμα (=ασφαλιστέα αξίωση). Επίδικο είναι το διαπλαστικό δικονομικό δικαίωμα του δικαιούχου προς παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας. Το δικαίωμα αυτό, είναι δημοσίου (κι όχι ιδιωτικού) χαρακτήρα, (Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, άρθ. 686 παρ. 1. 1, σελ. 834). Συνεπώς, ερευνητέο είναι το κατά πόσο νοείται καταχρηστική άσκηση του εν λόγω δικονομικού (δημοσίου) δικαιώματος (κι όχι της ασφαλιστέας αξίωσης). Στο πεδίο του δικονομικού δικαίου η ΑΚ 281 είναι ανεφάρμοστη, διότι αναφέρεται σε ιδιωτικά δικαιώματα (Ράμμος, Εγχειρ. Ι, (1980), παρ. 228, σελ. 624/5, Μπέης, ο.π. άρθ. 116 ΙΙΙ, σελ. 595, ΑΠ 224/1986 ΕλλΔνη 27. 1109, ΑΠ 13/1981 Δ. 12. 289, ΑΠ 892/1980 ΝοΒ 29. 284). Η καταχρηστική άσκηση των δικονομικών δικαιωμάτων και ευχερειών ρυθμίζεται αποκλειστικά από την ΚΠολΔ 116 (Μπέη, ο.π. σελ. 595, Κεραμεύς ΑστΔικΔ ΙΙ, έκδ. (1978), σελ. 148, Κλαμαρής, Η καταχρηστική άσκησης δικαίωματος εν τω αστικώ δικονομικώ δίκαιω σελ. 319, Ράμμος, ο.π. ΕφΑθ 5454/1986 ΕλλΔνη 28. 1448). Όμως η διάταξη αυτή δεν θεσμοδοτεί, ως γνήσια

οικονομική κύρωση, το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, η οποία επιχειρήθηκε κατά παράβαση της (Κεραμεύς, Αστικό ΔικονΔ (1986), παρ. 70, σελ. 197). 3) Στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων, αντικείμενο είναι η εξασφάλιση του ιδιωτικού δικαιώματος κι όχι η άσκησή του. Συνεπώς, (αα) δε νοείται κατάχρηση του δικαιώματος αυτού, αφού η ΑΚ 281 ρητά αναφέρει, ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της, την άσκηση του διαφιλονικουμένου δικαιώματος (Σημαντήρας, ΓενΑ, Νο 314, Βλ. επίσης: ΑΠ 950/1981 ΕλλΔνη 32. 77, ΑΠ 84/1984 ΝοΒ 33. 239) και (ββ) ισχυρισμοί που επιδρούν καταλυτικά στο ασφαλιστέο δικαίωμα (όπως η υπό κρίση ένσταση), δεν έχουν έννομη επιρροή (Παμπούκης - Κεραμέας, Γνμδ, Δ, 4, 574 (και ιδίως 576, παρ. ΙΙΙ 3, περί των ανωτέρω ΜΠρΧ 139/1992 ΕλλΔνη 34.1397 ΤΝΠ ΔΣΑ). Η αίτηση, όπως παραπάνω κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία.

Β) Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη από 1.11.2010 και με αρ. κατ. 205588/19818/2010 αίτηση υπό στοιχείο (ΙΙΙ) η ίδια αιτούσα της υπό στοιχείο (Ι) αίτησης «GRAMMO», εκθέτοντας ως προς την ενεργητική νομιμοποίησή της τα αυτά ως άνω στοιχεία, διαλαμβάνει στην αίτησή της ότι μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, η οποία εδρεύει στη Ρωσία με διεύθυνση στο διαδίκτυο IP:, η οποία δεν ανήκει ούτε και φιλοξενείται από τις καθών εταιρίες, οι οποίες είναι φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, αφενός έχουν παρανόμως αναπαραχθεί (ανέβει) και καθίστανται διαρκώς προσιτά στο κοινό και αφετέρου καταφορτώνονται παράνομα μουσικά φωνογραφήματα επί των οποίων υπάρχουν συγγενικά δικαιώματα. Ότι η εν λόγω ιστοσελίδα κατατάσσεται στη θέση με αριθμό 1452 της ελληνικής επισκεψιμότητας. Ότι οι ιδιοκτήτες της εν λόγω ιστοσελίδας προβαίνουν σε ψηφιοποίηση ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, ακολούθως δε στη διαδικασία του φορτώματος των εν λόγω ψηφιοποιημένων έργων - αντιγράφων σε servers της ιστοσελίδας, δημιουργουμένου σταθερού ψηφιακού αντιγράφου εκάστου φωνογραφήματος. Ότι τα εν λόγω φωνογραφήματα τα οποία υπολογίζονται πάνω από 1.000.000 είναι ανοικτά προς ψηφιακή κλήση. Ότι έτσι παρέχουν τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε επισκέπτη της εν λόγω ιστοσελίδας να αποκτήσει πρόσβαση σε αποθηκευμένα φωνογραφήματα, όταν και από όπου ο ίδιος το επιθυμεί. Ότι το σύνολο των φωνογραφημάτων που ψηφιοποιήθηκαν, φορτώθηκαν και κατέστησαν ανοικτά προς ψηφιακή κλήση, έχουν ψηφιοποιηθεί άνευ αδειάς των αποκλειστικών για την Ελλάδα δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων επ' αυτών. Ότι τα παρατειθέμενα στην κρινόμενη αίτηση φωνογραφήματα αποτελούν δειγματοληπτική αναφορά των φωνογραφημάτων που έχουν ψηφιοποιηθεί κατά τα ανωτέρω. Ότι από το τέλος του 2009 η αιτούσα είχε πληροφορίες σχετικές με την ανωτέρω δραστηριότητα της ως άνω ιστοσελίδας. Ότι τα περιεχόμενα στην ως άνω ιστοσελίδα φωνογραφήματα έγιναν πράγματι αντικείμενο εκμετάλλευσης από Έλληνες διαδικτυακούς χρήστες, οι οποίοι είναι συνδρομητές σε κάποια από τις καθών, οι οποίες είναι οι μοναδικές που παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο σε Έλληνες χρήστες, εγκατεστημένους στην Ελλάδα. Ότι ο χρήστης πληκτρολογώντας το domain name της παραπάνω ιστοσελίδας σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης, αποκτά πρόσβαση στην ιστοσελίδα και μπορεί να πλοηγηθεί σ' αυτή και να επιλέξει το φωνογράφημα που επιθυμεί και να το καταφορτώσει μέσω των τεχνικών διαδικασιών streaming και buffering. Ότι κατόπιν αυτού το έργο αποθηκεύεται ως αρχείο στο σκληρό δίσκο του ηλεκτρονικού υπολογιστή του χρήστη-μέλους της ιστοσελίδας. Ότι οι καθών εταιρίες, οι οποίες διατηρούν δίκτυο επικοινωνιών παρέχουν τις υπηρεσίες της πρόσβασης στο διαδίκτυο και της μετάδοσης πληροφοριών εντός τους δικτύου τους με τη διαδικασία του caching στους συνδρομητές τους χρήστες του διαδικτύου, οι οποίοι καθίστανται αποδέκτες των εν

λόγω υπηρεσιών. Ότι και οι ιδιοκτήτες-εκμεταλλευτές της ανωτέρω ιστοσελίδας είναι επίσης αποδέκτες, καθώς παρέχουν στους συνδρομητές των καθών πρόσβαση στα παραπάνω φωνογραφήματα. Ότι χωρίς την υπηρεσία πρόσβασης που παρέχεται από τις καθών στους συνδρομητές τους οι ιδιοκτήτες-εκμεταλλευτές της ανωτέρω ιστοσελίδας θα αδυνατούσαν να παράσχουν τα φωνογραφήματα «ανοικτά» προς κλήση στην Ελλάδα και να προβούν στις ως άνω εκτεθείσες προσβολές των συγγενικών δικαιωμάτων. Ότι μέλη της ίδιας (αιτούσας) είναι οι λεπτομερώς αναφερόμενοι στην αίτηση παραγωγοί υλικών φορέων ήχου. Ότι έτσι εκπροσωπεί στην Ελλάδα το σύνολο του ελληνικού και αλλοδαπού ρεπερτορίου. Ότι αμέσως μόλις αποκτήθηκε από την ίδια επαρκής γνώση σχετικά με τις εκτεθείσες προσβολές των συγγενικών δικαιωμάτων τα μέλη της κοινοποίησαν στις καθών την αναφερόμενη στην αίτηση εξώδικη δήλωσή τους προκειμένου να προβούν αυτές σε κάθε αναγκαία πράξη για να παύσει η προσβολή των δικαιωμάτων μελών της. Με βάση αυτό το ιστορικό, η αιτούσα, επικαλούμενη περαιτέρω επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης και ότι ο κίνδυνος προσβολής είναι όχι μόνον επικείμενος, αλλά ότι έχει επέλθει ήδη η προσβολή, λόγω των συνεχώς επαναλαμβανόμενων και πυκνών προσβολών, εκ των οποίων υπολογίζεται ότι απόλλυνται καθημερινά εισπράξεις που αντιστοιχούν σε πωλήσεις 3.500 δίσκων, όπως τούτο προκύπτει από τον αντίστοιχο αριθμό των συνδρομητών των καθών, που καθημερινά προβαίνουν σε πράξεις καταφόρτωσης φωνογραφημάτων από την παραπάνω ιστοσελίδα, οι οποίες ανέρχονται στο ποσό των 52.000 ευρώ ημερησίως, ζητεί τα ίδια με την ως άνω υπό στοιχείο (I) αίτησή της. Η αίτηση παραδεκτά και αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμοζόμενου του ελληνικού δικαίου σύμφωνα με τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα για την υπό στοιχείο (I) αίτηση, είναι δε νόμιμη επίσης σύμφωνα με τα αναφερόμενα παραπάνω για την υπό στοιχείο (I) αίτηση, πλην του αιτήματος της αιτούσας περί γνωστοποίησης εκ μέρους των καθών των αρχείων για τα φωνογραφήματα που θα καταφορτώνουν οι συνδρομητές της στο μέλλον από την ανωτέρω ιστοσελίδα, που είναι μη νόμιμο για τους ίδιους παραπάνω λόγους. Η αίτηση, όπως παραπάνω κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία, απορριπτομένων κατά τα ανωτέρω των σχετικών ισχυρισμών των καθών.

Γ) Με την κρινόμενη από 25.11.2010 και με αρ. κατ. 205470/19810/2010 αίτηση υπό στοιχείο (V) η αιτούσα «ΕΠΟΕ» εκθέτει ότι είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που αφορούν οπτικοακουστικά έργα, που έχει συσταθεί νόμιμα με το Ν. 2121/1993, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις. Ότι μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, η οποία εδρεύει στις Η.Π.Α. με διεύθυνση στο διαδίκτυο IP:, αφενός έχουν παρανόμως αναπαραχθεί (ανέβει) και καθίστανται διαρκώς προσιτά στο κοινό και αφετέρου καταφορτώνονται οπτικοακουστικά έργα επί των οποίων υπάρχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα. Ότι μέλη της εν λόγω ιστοσελίδας είναι περίπου 600.000 χρήστες. Ότι οι διαχειριστές και οι χρήστες της εν λόγω ιστοσελίδας προβαίνουν σε ψηφιοποίηση ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, ακολούθως δε στη διαδικασία του φορτώματος των εν λόγω ψηφιοποιημένων έργων-αντιγράφων σε κεντρικούς servers γνωστών διαδικτυακών τόπων αποθήκευσης, που αναφέρονται ειδικά στην αίτηση, δημιουργουμένου σταθερού ψηφιακού αντιγράφου εκάστου φωνογραφήματος. Τα εν λόγω φωνογραφήματα είναι ανοικτά προς ψηφιακή κλήση. Ότι έτσι παρέχουν τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε επισκέπτη της εν λόγω ιστοσελίδας να αποκτήσει πρόσβαση σε αποθηκευμένα οπτικοακουστικά έργα ενεργοποιώντας το σύνδεσμο, η

ύπαρξη του οποίου καθιστά το έργο προσιτό στο χρήστη, όταν και από όπου ο ίδιος το επιθυμεί. Ότι ο χρήστης με την είσοδο στην ένδικη ιστοσελίδα σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης, αποκτά πρόσβαση στην ιστοσελίδα και μπορεί να πλοηγηθεί σ' αυτή και να επιλέξει το έργο που επιθυμεί, το οποίο σημαίνεται με συγκεκριμένο σύνδεσμο, που ενεργοποιεί ο χρήστης και ο οποίος ανακατευθύνει τη σύνδεση σε διακομιστή, όπου το έργο είναι προαποθηκευμένο. Ότι Έλληνες διαδικτυακοί χρήστες προβαίνουν σε καταφόρτωση οπτικοακουστικών έργων εκ των ανωτέρω στους ηλεκτρονικούς τους υπολογιστές. Ότι το σύνολο των έργων που ψηφιοποιήθηκαν, φορτώθηκαν και κατέστησαν ανοικτά προς ψηφιακή κλήση, έχουν ψηφιοποιηθεί άνευ αδείας των αποκλειστικών για την Ελλάδα δικαιούχων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων επ' αυτών. Ότι τα παρατεθέντα στην κρινόμενη αίτηση οπτικοακουστικά έργα αποτελούν δειγματοληπτική αναφορά των φωνογραφημάτων που έχουν ψηφιοποιηθεί κατά τα ανωτέρω και σημαίνονται με συνδέσμους στην παραπάνω ιστοσελίδα. Ότι η ίδια παρά την προσπάθειά της δεν κατόρθωσε να της γνωστοποιηθούν τα στοιχεία των ιδιοκτητών της ένδικης ιστοσελίδας. Ότι οι καθών εταιρίες διαμεσολαβήτριες, οι οποίες διατηρούν δίκτυο επικοινωνιών, παρέχουν στους συνδρομητές τους χρήστες του διαδικτύου τις υπηρεσίες της πρόσβασης στο διαδίκτυο. Ότι τα ανωτέρω γνωστοποίησε στις καθών με την από 8.10.2010 εξώδικη δήλωση και πρόσκληση για να προβούν αυτές στα πρόσφορα μέτρα για να παύσει η προσβολή των δικαιωμάτων μελών της. Με βάση αυτό το ιστορικό, η αιτούσα, επικαλούμενη κατεπείγουσα περίπτωση και ότι ο κίνδυνος προσβολής είναι επικείμενος, ζητεί όπως προσωρινά υποχρεωθούν οι καθών να λάβουν τα ασφαλιστικά μέτρα, που θα συνίστανται στην προσωρινή εφαρμογή από μέρος τους της διήθησης ή οποιουδήποτε άλλου ισοδύναμου τεχνικού μέσου στα δίκτυά τους, η εφαρμογή του οποίου θα καταστήσει αδύνατη στους συνδρομητές των καθών τη δυνατότητα πρόσβασης στην ανωτέρω ιστοσελίδα και την καταφόρτωση στους υπολογιστές τους, των έργων που καθίστανται προσιτά στο κοινό από την εν λόγω ιστοσελίδα και εκπροσωπούνται από την ίδια (αιτούσα), να θέσουν ηλεκτρονικά ειδοποίηση προς τους συνδρομητές τους, με την οποία θα ειδοποιούνται για το παράνομο περιεχόμενο της εν λόγω ιστοσελίδας και να απειληθεί σε βάρος των καθών χρηματική ποινή 5.000 για κάθε πράξη προσβολής ή συνέχισης των προσβολών των μελών της. Η αίτηση, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στις παραπάνω νομικές σκέψεις της παρούσας, παραδεκτά και αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμοζόμενου σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα του ελληνικού δικαίου, είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων που διαλαμβάνονται ανωτέρω στις οικείες μείζονες σκέψεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3, 46, 47, 54, 55, 63Α, 64, 64Α, 65 παρ. 1 του Ν.2121/93, 11,12, 17 Π.Δ. 131/2003, 682 επ., 731, 732, 176, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, 914 ΑΚ. Η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία, απορριπτομένων κατά τα ανωτέρω στην υπό στοιχείο (Ι) αίτηση διαλαμβανόμενα, των σχετικών ισχυρισμών των καθών.

Δ) Με την κρινόμενη από 26.11.2010 και με αρ. κατ. 205418/19805/2010 αίτηση υπό στοιχείο (VII) η αιτούσα «ΑΕΠΙ ΑΕ» εκθέτει ότι είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών μουσικής, που έχει συσταθεί νόμιμα με το Ν. 2121/1993 δυνάμει συμβάσεως από τους έλληνες συνθέτες και στιχουργούς και λοιπούς δικαιούχους και με τις ομόλογες εταιρίες του εξωτερικού, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις. Ότι μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, η οποία εδρεύει στις Η.Π.Α. με διεύθυνση στο διαδίκτυο IP:, αφενός έχουν παρανόμως αναπαραχθεί (ανέβει) και

καθίστανται διαρκώς προσιτά στο κοινό και αφετέρου καταφορτώνονται παράνομα μουσικά έργα, ταινίες, βιβλία και άλλα έργα επί των οποίων υπάρχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα. Ότι βάσει μετρήσεων την 12.7.2010 την εν λόγω ιστοσελίδα επισκέπτονται καθημερινά 27.571 χρήστες κατά προσέγγιση. Ότι οι διαχειριστές και οι χρήστες της εν λόγω ιστοσελίδας προβαίνουν σε ψηφιοποίηση ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, ακολούθως δε στη διαδικασία του φορτώματος των εν λόγω ψηφιοποιημένων έργων-αντιγράφων σε κεντρικούς servers γνωστών διαδικτυακών τόπων παράνομης αποθήκευσης φωνογραφήματων, που αναφέρονται ειδικά στην αίτηση, δημιουργουμένου σταθερού ψηφιακού αντιγράφου εκάστου φωνογραφήματος. Ότι τα εν λόγω φωνογραφήματα είναι ανοικτά προς ψηφιακή κλήση. Ότι έτσι παρέχουν τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε επισκέπτη της εν λόγω ιστοσελίδας να αποκτήσει πρόσβαση σε αποθηκευμένα φωνογραφήματα ενεργοποιώντας το σύνδεσμο, η ύπαρξη του οποίου καθιστά το έργο στο χρήστη, όταν και από όπου ο ίδιος το επιθυμεί. Ότι ο χρήστης με την στην ένδικη ιστοσελίδα σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης, αποκτά πρόσβαση στην ιστοσελίδα και μπορεί να πλοηγηθεί σ' αυτή και να επιλέξει το φωνογράφημα που επιθυμεί, το οποίο σημαίνεται με συγκεκριμένο σύνδεσμο, που ενεργοποιεί ο χρήστης και ο οποίος ανακατευθύνει τη σύνδεση σε διακομιστή, όπου το έργο είναι προαποθηκευμένο. Ότι Έλληνες διαδικτυακοί χρήστες προβαίνουν σε καταφόρτωση φωνογραφήματων εκ των ανωτέρω στους ηλεκτρονικούς τους υπολογιστές. Ότι το σύνολο των έργων που ψηφιοποιήθηκαν, φορτώθηκαν και κατέστησαν ανοικτά προς ψηφιακή κλήση, έχουν ψηφιοποιηθεί άνευ αδείας των αποκλειστικών για την Ελλάδα δικαιούχων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επ' αυτών. Ότι τα παρατειθέμενα στην κρινόμενη αίτηση φωνογραφήματα αποτελούν δικιματολειτουργική αναφορά των φωνογραφήματων που έχουν ψηφιοποιηθεί κατά τα ανωτέρω και σημαίνονται με συνδέσμους στην παραπάνω ιστοσελίδα. Ότι από έρευνα που διενήργησε η αιτούσα στις 4.7.2010 διαπιστώθηκε ότι έχει φορτωθεί/ανέβει ο αναφερόμενος στην αίτηση αριθμός φωνογραφήματων. Ότι η ίδια παρά την προσπάθειά της δεν κατόρθωσε να της γνωστοποιηθούν τα στοιχεία των ιδιοκτητών της ένδικης ιστοσελίδας. Ότι οι καθών εταιρίες διαμεσολαβήτριες, οι οποίες διατηρούν δίκτυο επικοινωνιών και καταλαμβάνουν αθροιστικά το μέγιστο μέρος της αγοράς, παρέχουν στους συνδρομητές τους χρήστες του διαδικτύου τις υπηρεσίες της πρόσβασης στο διαδίκτυο. Ότι τα ανωτέρω γνωστοποίησε στις καθών με την από 20.9.2010 εξώδικη γνωστοποίηση, πρόσκληση και όχλησή της για να προβούν αυτές στα πρόσφορα μέτρα για να παύσει η προσβολή των δικαιωμάτων μελών της. Με βάση αυτό το ιστορικό, η αιτούσα, επικαλούμενη κατεπείγουσα περίπτωση και ότι ο κίνδυνος προσβολής είναι παρών και μελλοντικός, ζητεί όπως προσωρινά υποχρεωθούν οι καθών να λάβουν τα κατάλληλα, αναλογικά και πρόσφορα μέτρα, η εφαρμογή των οποίων θα καταστήσει αδύνατη στους συνδρομητές των καθών τη δυνατότητα πρόσβασης - επίσκεψης στην ανωτέρω ιστοσελίδα ή τα αντίστοιχα μέτρα που θα καταστήσουν αδύνατη στους συνδρομητές των καθών την καταφόρτωση στους υπολογιστές τους, των μουσικών έργων που καθίστανται προσιτά στο κοινό από την εν λόγω ιστοσελίδα και εκπροσωπούνται από την ίδια (αιτούσα), άλλως να υποχρεωθούν να λάβουν οι καθών τα κατάλληλα, αναλογικά και πρόσφορα μέτρα, η εφαρμογή των οποίων θα άρει τις εκτεθείσες προσβολές που λαμβάνουν χώρα στην ανωτέρω ιστοσελίδα και την παράλειψη των προσβολών αυτών στο μέλλον. Η αίτηση, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στις παραπάνω νομικές σκέψεις της παρούσας, παραδεκτά και αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμοζόμενου σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα, του ελληνικού δικαίου, είναι δε νόμιμη,

στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρων που διαλαμβάνονται ανωτέρω στις οικείες μείζονες σκέψεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3, 46, 54, 55, 63Α, 64, 64Α, 65 παρ. 1 του Ν.2121/93, 11, 12, 17 Π.Δ. 131/2003, 682 επ., 731, 732, 176 ΚΠολΔ, 914 ΑΚ. Η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία, απορριπτομένων κατά τα ανωτέρω στην υπό στοιχείο (Ι) αίτηση διαλαμβανόμενα, των σχετικών ισχυρισμών των καθών.

Ε) Με την κρινόμενη από 25.11.2010 και με αρ. κατ. 205508/19812/2010 αίτηση υπό στοιχείο (ΙΧ) ο αιτών με την επωνυμία «ΑΘΗΝΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ» εκθέτει ότι είναι αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των διαλαμβανόμενων στην αίτηση προσώπων, που αφορούν θεατρικά και οπτικοακουστικά έργα, που έχει συσταθεί νόμιμα με το Ν. 2121/1993, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις. Κατά τα λοιπά εκθέτει τα ίδια με την υπό στοιχείο (V) αίτηση (ανωτέρω υπό Γ) πραγματικά περιστατικά. Ότι τα ανωτέρω περιστατικά γνωστοποίησε στις καθών με την από 11.10.2010 εξώδικη γνωστοποίηση-πρόσκληση-όχληση για να προβούν αυτές στα πρόσφορα μέτρα για να παύσει η προσβολή των δικαιωμάτων μελών του. Με βάση αυτό το ιστορικό, ο αιτών επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση και ότι ο κίνδυνος προσβολής είναι επικείμενος, ζητεί όπως προσωρινά υποχρεωθούν οι καθών να λάβουν τα ασφαλιστικά μέτρα, που θα συνίστανται στην προσωρινή εφαρμογή από μέρους τους της διήθησης ή οποιουδήποτε άλλου ισοδύναμου τεχνικού μέσου στα δίκτυά τους, η εφαρμογή του οποίου θα καταστήσει αδύνατη στους συνδρομητές των καθών τη δυνατότητα πρόσβασης στην ανωτέρω ιστοσελίδα και την καταφόρτωση στους υπολογιστές τους, των έργων που καθίστανται προσιτά στο κοινό από την εν λόγω ιστοσελίδα και εκπροσωπούνται από τον ίδιο (αιτούντα), να θέσουν ηλεκτρονικά ειδοποίηση προς τους συνδρομητές τους, με την οποία θα ειδοποιούνται για το παράνομο περιεχόμενο της εν λόγω ιστοσελίδας, άλλως να υποχρεωθούν να λάβουν οι καθών τα κατάλληλα, αναλογικά και πρόσφορα μέτρα, η εφαρμογή των οποίων θα άρει τις εκτεθείσες προσβολές που λαμβάνουν χώρα στην ανωτέρω ιστοσελίδα και την παράλειψη των προσβολών αυτών στο μέλλον και να απειληθεί σε βάρος των καθών χρηματική ποινή 5.000 ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης εκάστου σκέλους της απόφασης που θα εκδοθεί. Η αίτηση, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στις παραπάνω νομικές σκέψεις της παρούσας, παραδεκτά και αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμοζόμενου σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα του ελληνικού δικαίου, είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων που διαλαμβάνονται ανωτέρω στις οικείες μείζονες σκέψεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3, 46, 54, 55, 63Α, 64, 64α, 65 παρ. 1 του Ν.2121/93, 11, 12, 17Π.Δ. 131/2003, 682 επ., 731, 732, 176, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, 914 ΑΚ, Η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία, απορριπτομένων κατά τα ανωτέρω στην υπό στοιχείο (Ι) αίτηση διαλαμβανόμενα, των σχετικών ισχυρισμών των καθών.

Οι ανωτέρω κρινόμενες αιτήσεις υπό στοιχεία (I, III, V, VII, IX) πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας, εφόσον εκκρεμούν ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου, αφορούν αξιώσεις που απορρέουν από την ίδια ιστορική και νομική αιτία, υπάγονται, κατά τα ανωτέρω, στην ίδια διαδικασία και κατά την κρίση του Δικαστηρίου από τη συνεκδικασή τους διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων [άρθρο 246 του ΚΠολΔ].

Περαιτέρω, με το θεσμό της προσεπίκλησης, όπως και με το θεσμό της ανακοίνωσης της δίκης, σκοπείται ο εξαναγκασμός τρίτου να παρέμβει σε εκκρεμή δίκη και να υποστεί τις συνέπειες της απόφασης. Οι περιπτώσεις της προσεπίκλησης αναφέρονται στο νόμο περιοριστικά στα άρθρα 86, 87 και 88 ΚΠολΔ (ΕφΑθ 6236/1990 Δ 1991.427, ΜΠρΘεσ 19983/2006 ΓΝΠ ΔΣΑ) και αποκλείεται η διεύρυνσή τους με ανάλογη εφαρμογή ή συμφωνία των μερών. Έτσι, προσεπίκληση συγχωρείται μόνο στις περιπτώσεις: α) των συνδεδεμένων με τα δεσμά της αναγκαστικής ομοδικίας, β) του αληθούς κυρίου ή νομέα και γ) του δικονομικού εγγυητή. Με τις υπό στοιχεία (Π από 4.5.2011 και με αρ. κατ. 79121/8376/2011, IV από 4.5.2011 και με αρ. κατ. 79169/8380/2011, VI από 3.5.2011 και με αρ. κατ. 78035/8268/2011, VIII από 3.5.2011 και με αρ. κατ. 78077/8271/2011, X από 3.5.2011 και με αρ. κατ. 77975/8266/2011) ανακοινώσεις δίκης - προσεπικλήσεις σε αναγκαστική παρέμβαση, η δεύτερη καθώς όλων των παραπάνω αιτήσεων, επικαλούμενη έννομο συμφέρον, ανακοινώνει τη δίκη που ανοίχθηκε με τις ως άνω αιτήσεις στις καθόν η προσεπίκληση: 1) Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) και 2) Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.), ισχυριζόμενη ότι αυτές είναι αρμόδιες για την επίβλεψη των θεμάτων που εκθέτουν οι αιτούσες στις ως άνω αιτήσεις και τις προσεπικαλεί να παρέμβουν προσθέτως υπέρ αυτής. Οι προσεπικλήσεις, οι οποίες πρέπει να συνεκδικαστούν με τις αιτήσεις, είναι μη νόμιμες και πρέπει να απορριφθούν, γιατί τα επικαλούμενα από την προσεπικαλούσα δεν υπάγονται σε κάποια από τις απαριθμούμενες στο νόμο περιπτώσεις. Οι ανακοινώσεις της δίκης είναι νόμιμες, στηριζόμενες στη διάταξη του άρθρου 92 ΚΠολΔ, δεν συνιστούν, όμως, μορφή αίτησης παροχής έννομης προστασίας και δεν δημιουργούν υποχρέωση του δικαστηρίου να αποφανθεί επ' αυτών (ΜΠρΘεσ 19983/2006 ο.π.).

Εκ των άρθρων 80, 81, 82, 83, 84, 85, 215, 686 επ., 281, 282 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι η πρόσθετη παρέμβαση δεν περιέχει αίτημα, που πρέπει να δεχθεί ή να απορρίψει (ούτε καν σιωπηρά) το δικαστήριο, εφόσον ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν ζητεί έννομη προστασία για τον ίδιον, έτσι δεν γεννάται και θέμα παραδεκτού ή μη, βάσιμου ή μη της πρόσθετης παρεμβάσεως, ειμή μόνον εγκυρότητας ή ακυρότητός της και, συνεπώς, ανεξαρτήτως της εκβάσεως της κυρίας δίκης, δεν απαιτείται στη δικαστική απόφαση διάταξη για την πρόσθετη παρέμβαση (ΑΠ 715/1998 ΕλλΔνη 40. 630, ΑΠ 1269/1995 ΕλλΔνη 38. 839, ΕφΑθ 6524/1996 ΕλλΔνη 38. 929, Β. Βαθρακοκοίλη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, τ. Α', 1994, υπό το άρθρο 80 σ. 560, παρ. 3 και τ. Δ' 1996, υπό το άρθρο 686 σελ. 69-70, παρ. 35). (ΜΠρΑθ 3445/2002 ΝοΒ 50.2033).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η εκ των ανωτέρω Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), με προφορική δήλωση στο ακροατήριο άσκησε πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των καθόν οι αιτήσεις πλην της «ΕΔΕΤ Α.Ε.», ως έχουσα έννομο συμφέρον, ισχυριζόμενη ότι η ίδια ως Ανεξάρτητη Αρχή είναι αρμόδια για την επίβλεψη της αγοράς ηλεκτρονικών υπηρεσιών και τα αιτούμενα ασφαλιστικά μέτρα άπτονται της ελεγχόμενης από την ίδια υποχρέωσης των καθόν να εξασφαλίζουν την ασφάλεια, ακεραιότητα και διατήρηση της σύνδεσης στο διαδίκτυο. Επίσης, υπέρ των αιτούντων παρενέβησαν με δήλωση στο ακροατήριο ως ακολούθως οι παρακάτω: **1**) υπέρ της αιτούσας της υπό στοιχείο (Ι) αίτησης: α) το ΝΠΔ με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ», β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», δ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», ε) ο αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ - Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», **2)** υπέρ της αιτούσας της υπό στοιχείο (III) αίτησης ο παραπάνω υπό (1ε) συνεταιρισμός και το παραπάνω υπό (Iα) ΝΠΙΔ, **3)** υπέρ της αιτούσας της υπό στοιχείο (V) αίτησης, το παραπάνω υπό (Iα) ΝΠΙΔ, **4)** υπέρ της αιτούσας της υπό στοιχείο (VII) αίτησης το παραπάνω υπό (Iα) ΝΠΙΔ και οι **5)** υπέρ του αιτούντος της υπό στοιχείο (IX) αίτησης, το παραπάνω υπό (Iα) ΝΠΙΔ, οι παραπάνω υπό (1 β, 1γ, 1δ) συνεταιρισμοί, καθώς και ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ» ως έχοντες έννομο συμφέρον, ισχυριζόμενοι, το μεν ως άνω ΝΠΙΔ ότι είναι ο οργανισμός, ο οποίος είναι αρμόδιος για την επίβλεψη θεμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, τα λοιπά νομικά πρόσωπα ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σχετικών με τα ανωτέρω εκτιθέμενα ως προσβαλλόμενα δικαιώματα, ενώ τα παραπάνω (18) φυσικά πρόσωπα ότι είναι καλλιτέχνες και δημιουργοί μουσικών έργων. Οι ως άνω πρόσθετες παρεμβάσεις ασκήθηκαν παραδεκτά (άρθρο 686 παρ. 6 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμες (άρθρα 68, 80 και 81 ΚΠολΔ), πρέπει δε να συνεκδικαστούν με τις ως άνω αιτήσεις (άρθρο 246 ΚΠολΔ) με την ίδια διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάστηκαν νόμιμα στο ακροατήριο του δικαστηρίου τούτου, από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι και γενικά από την όλη συζήτηση της υπόθεσης πιθανολογήθηκαν τα εξής: Οι αιτούντες είναι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους και δη: **1)** η αιτούσα των υπό στοιχείο (I και III) από 18.11.2010 και με αρ. κατ. 205545/19814/2010 και από 1.11.2010 και με αρ. κατ. 205588/19818/2010 αιτήσεων και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO» έχει συσταθεί από τις ελληνικές και αλλοδαπές εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων (οι οποίες αναφέρονται ενδεικτικώς στις αιτήσεις) με τη νομική μορφή της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας για την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων αυτών, **2)** η αιτούσα της υπό στοιχείο (V) από 25.11.2010 και με αρ. κατ. 205470/19810/2010 αίτησης και το διακριτικό τίτλο «ΕΠΟΕ» έχει συσταθεί από τις ελληνικές και αλλοδαπές εταιρίες παραγωγής οπτικοακουστικών έργων (οι οποίες αναφέρονται στην αίτηση) με τη νομική μορφή της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας για την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων αυτών, **3)** Η αιτούσα της υπό στοιχείο (VII) από 26.11.2010 και με αρ. κατ. 205418/19805/2010 αίτησης με το διακριτικό τίτλο «ΑΕΠΙ ΑΕ», έχει συσταθεί ως ανώνυμη εταιρία, η οποία έχει ως αποκλειστικό καταστατικό σκοπό την εν γένει προστασία και διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών αυτού, Ελλήνων ή ξένων πνευματικών δημιουργών (μουσικοσυνθετών, στιχουργών, συγγραφέων κλπ), για την υλοποίηση δε του ανωτέρω σκοπού, έχει συνάψει συμβάσεις εκχωρήσεως με το σύνολο σχεδόν των

Ελλήνων πνευματικών δημιουργών -συνθετών και στιχουργών και συμβάσεις εκπροσωπήσεως με τις αντίστοιχες εταιρίες προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας σε όλον τον κόσμο και 4) ο αιτών της υπό στοιχείο (ΙΧ) από 25.11.2010 και με αρ. κατ. 205508/19812/2010 αίτησης έχει συσταθεί ως αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με το διακριτικό τίτλο «ΑΘΗΝΑ», με αποκλειστικό σκοπό, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 2 του καταστατικού του, τη διαχείριση και προστασία των περιουσιακών πνευματικών δικαιωμάτων επί των έργων των μελών του, ήτοι των θεατρικών συγγραφέων, των σκηνοθετών οπτικοακουστικών έργων, των σεναριογράφων, των μεταφραστών και των διασκευαστών θεατρικών έργων, των σκηνοθετών, θεάτρου και ραδιοφώνου και των δημιουργών πρωτοτύπων μουσικών συνθέσεων και στίχων για το θέατρο. Οι αιτούντες λειτουργούν νόμιμα καθόσον η λειτουργία τους εγκρίθηκε με τις νόμιμα δημοσιευμένες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με αριθμ. 9528/22-2-1995 για την αιτούσα «GRAMMO», 11086/5.12.1997 για την αιτούσα «ΕΠΟΕ», 33034/1993, 9485/1997 για την αιτούσα «ΑΕΠΠ ΑΕ» και 11081/5.12.1997 για τον αιτούντα συνεταιρισμό «ΑΘΗΝΑ» αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του ως άνω άρθρου 54, την αντιπροσωπευτικότητά τους. Περαιτέρω, εκ των προσθέτως υπέρ των αιτούντων παρεμβαινόντων, το ΝΠΙΔ με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ» αποτελεί νομικό πρόσωπο εποπτευόμενο από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού, συσταθέν σύμφωνα με το άρθρο 69 του Ν. 2121/1993 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του Π.Δ. 311/1994, οι δε λοιποί -πλην των φυσικών προσώπων- αποτελούν οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης (ΟΣΔ) και δη οι αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης με τους διακριτικούς τίτλους «ΑΠΟΛΛΩΝ», «ΕΡΑΤΩ» και «ΔΙΟΝΥΣΟΣ» έχουν συσταθεί ο πρώτος από τους έλληνες μουσικούς, ο δεύτερος, από τους έλληνες τραγουδιστές και ο τρίτος από τους έλληνες ηθοποιούς, η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με το διακριτικό τίτλο «Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ» από έλληνες στιχουργούς και συνθέτες και ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ» από τους δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, με σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, η δε λειτουργία τους επίσης εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού. Συγκεκριμένα, πιθανολογήθηκε ότι ο αριθμός των μελών του κάθε αιτούντος και του τελευταίου ως άνω προσθέτως παρεμβαίνοντος είναι μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ενόψει του ότι υπερκαλύπτει το ελάχιστο της αντιπροσωπευτικότητας της κάθε κατηγορίας δικαιούχων για την οποία ενεργούν αντίστοιχα, ότι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα αυτών και συνεπώς έχουν κατά τεκμήριο (άρθρα 55 παρ.2 και 58 του Ν. 2121/93), -προς ανατροπή του οποίου δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο οι καθών-, την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων, όλων των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις προαναφερόμενες κατηγορίες, για τα οποία δήλωσαν ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Ήδη, ως διαχειριζόμενοι και προστατεύοντες τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα των μελών τους, έχουν, εκτός άλλων, καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών και κατόπιν αιτήσεών τους έχουν εκδοθεί οι αναφερόμενες στη νομική σκέψη της παρούσας δικαστικές αποφάσεις και πλήθος άλλων, με τις οποίες κρίθηκε ότι νομιμοποιούνται για την προστασία τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς

φορείς, πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες και οι προσθέτως υπέρ αυτών παρεμβάντες (ΟΣΔ), ως μόνιμοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ως άνω δικαιωμάτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες νομιμοποιούνται για την προστασία των αντίστοιχων αλλοδαπών δικαιωμάτων για τη χρήση των εν λόγω δικαιωμάτων στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την Σύμβαση της Ρώμης, της 26-10-1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και την ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας (όπως π.χ. το διαδίκτυο) δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και, συνεπώς, οι αιτούντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Από το ίδιο υλικό πιθανολογήθηκε ότι οι καθών είναι ανώνυμες εταιρίες παροχής υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο (internet service providers), η δε προσθέτως υπέρ αυτών παρεμβαίνουσα «Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων» (Ε.Ε.Τ.Τ.), η οποία είναι Ανεξάρτητη Αρχή και ως εκ του ανωτέρω Ν. 3431/2006 αποτελεί την εθνική κανονιστική αρχή που ελέγχει, ρυθμίζει και εποπτεύει μεταξύ άλλων, την αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην οποία δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά οι ανωτέρω καθών, πλην της τελευταίας καθής «.....». Οι εν λόγω καθών η υπό στοιχείο (I) από 18.11.2010 και με αρ. κατ. 205545/19814/2010 αίτηση, είναι εγγεγραμμένες στο μητρώο παρόχων δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που τηρεί η Ε.Ε.Τ.Τ. ως ακολούθως: «.....» ιδρυθείσα και λειτουργούσα με το, αποτελεί εταιρία δημοσίου συμφέροντος με μόνο μέτοχο το Ελληνικό Δημόσιο, εποπτευόμενη από το Υπουργείο Παιδείας δια βίου μάθησης και θρησκευμάτων. Οι καθών εταιρίες, οι οποίες διατηρούν δίκτυο επικοινωνιών, παρέχουν στους συνδρομητές τους χρήστες του διαδικτύου εγκατεστημένους στην Ελλάδα τις υπηρεσίες της πρόσβασης στο διαδίκτυο και της μετάδοσης πληροφοριών με τη διαδικασία του caching, όπως αυτή περιγράφεται ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη, εντός τους δικτύου τους, οι δε συνδρομητές/χρήστες καθίστανται αποδέκτες των εν λόγω υπηρεσιών. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, η οποία εδρεύει στις Η.Π.Α. στην πολιτεία του Αρκάνσας με διεύθυνση στο διαδίκτυο IP:, δεν φιλοξενείται δε από τις ως άνω καθών εταιρίες, τουλάχιστον από το έτος 2010, οπότε και ήλθε σε γνώση των αιτούντων η ύπαρξη, η δραστηριότητα και η λειτουργία της εν λόγω ιστοσελίδας και μέχρι τη συζήτηση των κρινόμενων υπό στοιχεία (I, V, VII, IX) αιτήσεων, αφενός παρανόμως αναπαράγονταν (ανέβαιναν) και καθίσταντο διαρκώς προσιτά στο κοινό και αφετέρου καταφορτώνονταν σε καθημερινή βάση και από συνδρομητές των καθών-χρήστες του διαδικτύου, μουσικά έργα, ταινίες, βιβλία και άλλα έργα επί των οποίων υπάρχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τους αιτούντες και τον προσθέτως παρεμβαίνοντα αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ». Το σύνολο των έργων που ψηφιοποιήθηκαν, φορτώθηκαν και κατέστησαν ανοικτά προς ψηφιακή κλήση, από έρευνα που διενήργησε η αιτούσα «GRAMMO» την 4.7.2010 ανερχόταν σε 381.618 μουσικά έργα, 239 ελληνικές ταινίες, 6.400 αλλοδαπές ταινίες, 1.247 βιβλία, 376 ελληνικές τηλεοπτικές σειρές, 2.442 ξένες τηλεοπτικές σειρές και 820 ντοκιμαντέρ, τα έργα δε αυτά έχουν ψηφιοποιηθεί άνευ

αδείας των αποκλειστικών για την Ελλάδα δικαιούχων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων επ' αυτών. Η ένδικη ιστοσελίδα λειτουργεί με τη μορφή διαδικτυακού forum όπου η θεματολογία του είναι προσβάσιμη μόνο σε εγγεγραμμένα μέλη, η διαδικασία δε που ακολουθείται για την φόρτωση/ ανέβασμα (uploading) και την καταφόρτωση/ κατέβασμα (downloading) των εν λόγω έργων έχει ως ακολούθως: οι ιδιοκτήτες/εκμεταλλευτές, αλλά και οι συνδρομητές/μέλη της εν λόγω ιστοσελίδας προβαίνουν σε παράνομη ψηφιοποίηση ελληνικών και αλλοδαπών έργων, που ήδη είχαν το πρώτον νόμιμο ψηφιοποιηθεί από τους δικαιούχους αυτών, όπως αυτοί εκπροσωπούνται στην Ελλάδα από τους αιτούντες και τον ανωτέρω προσθέτως παρεμβαίνοντα, ακολούθως δε (προβαίνουν) στη διαδικασία του φορτώματος των εν λόγω ψηφιοποιημένων έργων - αντιγράφων σε κεντρικούς servers γνωστών διαδικτυακών τόπων αποθήκευσης ψηφιοποιημένων έργων με την έννοια του Ν. 2121/1993 (www.rapidshare.com, www.megaupload.com κλπ), δημιουργούμενου εκεί σταθερού ψηφιακού αντιγράφου εκάστου έργου. Τα εν λόγω έργα είναι ανοικτά προς ψηφιακή κλήση από την ένδικη ιστοσελίδα με τη δημιουργία υπερσυνδέσμων ή συνδέσμων, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε επισκέπτη της εν λόγω ιστοσελίδας, που θα καταστεί μέλος αυτής κατά τα ανωτέρω, να αποκτήσει πρόσβαση σε αποθηκευμένα έργα ενεργοποιώντας το σύνδεσμο, η ύπαρξη του οποίου καθιστά το έργο προσιτό στο χρήστη κατ' αίτησή του (on demand) - όπως η έννοια αυτή περιγράφεται ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη-, όταν και από όπου ο ίδιος το επιθυμεί. Τα περιεχόμενα στην ένδικη ιστοσελίδα έργα έχουν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από διαδικτυακούς χρήστες εγκατεστημένους στην Ελλάδα, οι οποίοι είναι συνδρομητές και σε κάποια από τις καθών εταιρίες. Συγκεκριμένα ο χρήστης, που επιθυμεί να προβεί σε καταφόρτωση κάποιου έργου, πληκτρολογώντας το domain name της ένδικης ιστοσελίδας σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης (browser), αποκτά πρόσβαση στην ιστοσελίδα, μπορεί να πλοηγηθεί σ1 αυτή και να επιλέξει το έργο που επιθυμεί, το οποίο σημαίνεται με συγκεκριμένο σύνδεσμο που ενεργοποιεί αυτός και ο οποίος (σύνδεσμος) ανακατευθύνει τη σύνδεση στο διακομιστή (server) όπου το έργο είναι προαποθηκευμένο. Κατόπιν αυτού το έργο μέσω φευγαλέων αναπαραγωγών (caching) καταφορτώνεται και αποθηκεύεται ως αρχείο σε ψηφιακό μέσο αποθήκευσης (σκληρό δίσκο του ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλο, ψηφιακό δίσκο, κλπ) του χρήστη του διαδικτύου -μέλους της ιστοσελίδας, ενώ χωρίς την υπηρεσία πρόσβασης που παρέχεται από τις καθών εταιρίες στους συνδρομητές τους (μέλη της ένδικης ιστοσελίδας) οι εκμεταλλευτές αυτής θα αδυνατούσαν να παράσχουν τα έργα «ανοικτά» προς κλήση στην Ελλάδα και να προβούν στις ως άνω εκτεθείσες προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Οι χρήστες του διαδικτύου που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα και εισέρχονταν στην εν λόγω ιστοσελίδα ανέρχονταν σε 20.456 άτομα ημερησίως βάσει στατιστικών στοιχείων που συγκέντρωσε η αιτούσα «GRAMMO» την 29.10.2010 από τη σχετική ιστοσελίδα του διαδικτύου με domain name www.statbrain.com. Τα κάτωθι παρατεθειμένα έργα αποτελούν δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έχουν ψηφιοποιηθεί παράνομα άνευ αδείας, προσβάλλοντας τα σχετικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα των δικαιούχων αυτών που εκπροσωπούνται από τους αιτούντες και από τον ως άνω προσθέτως παρεμβαίνοντα, σημαίνονται δε με συνδέσμους στην παραπάνω ιστοσελίδα: i) μεταξύ των έργων των οποίων τα συγγενικά δικαιώματα διαχειρίζεται η αιτούσα «GRAMMO» ψηφιοποιήθηκαν παράνομα και τα ακόλουθα φωνογραφήματα: 1) Νίκος Οικονομόπουλος, Κατάθεση Ψυχής, Sony Music, 2) Νατάσα Θεοδωρίδου, Μια κόκκινη γραμμή, Sony Music, 3) Shakira, She wolf, Sony Music, 4) Rosebleed, White

Balloons, Sony Music, 5) Άννα Βίτση, Απαγορευμένο, Sony Music, 6) Αντώνης Ρέμος, Best of + Remixes, Sony Music, 7) Σάκης Ρουβάς, Σ' έχω ερωτευτεί, Minos-EMI, 8) Κόκκινα Χαλιά, Φύγαμε, Sony Music, 9) Ελένη Τσαλιγοπούλου, Best of, Sony Music, 10) Πυξ Λαξ, Τέλος, Minos-EMI, ii) μεταξύ των έργων των οποίων τα συγγενικά δικαιώματα διαχειρίζεται η αιτούσα «ΕΠΟΕ» ψηφιοποιήθηκαν παράνομα και τα ακόλουθα οπτικοακουστικά έργα: 1) I LOVE KARDITSA (2010), ODEON AE, 2) Η ΚΑΗΡΟΝΟΜΟΣ (2010), ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΗΧΟΥ & ΕΙΚΟΝΑΣ AE, 3) Η ΝΗΣΟΣ (2010), Village Roadshow AE, 4) ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ (2009), ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΗΧΟΥ & ΕΙΚΟΝΑΣ AE, 5) 4 ΜΑΥΡΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ (2010), ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΗΧΟΥ & ΕΙΚΟΝΑΣ AE, 6) THE KINGS OF ΜΥΚΟΝΟΣ, (2010) ODEON AE, 7) ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΚΗΠΟΣ (2010), ODEON AE, 8) 180 ΜΟΙΡΕΣ (2010), Village Roadshow AE, 9) ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΕΣ (2010), ODEON AE, 10) ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (2010), ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΗΧΟΥ & ΕΙΚΟΝΑΣ AE, iii) μεταξύ των έργων των οποίων τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα διαχειρίζεται η αιτούσα «ΑΕΠΙ AE» ψηφιοποιήθηκαν παράνομα τα ακόλουθα μουσικά έργα: 1) ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΑΙΔΙ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΡΑΣ - ΚΑΝΕ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ - ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΝΙΚΟΣ / ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ - MINOS, 2) 7- ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ - ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΔΥΟ ΣΑΝ ΕΝΑ - ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ / ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ - MERCURY, 3) ΑΠΟ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ - ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΙΔΑΚΗΣ - ΠΩΣ ΝΑ ΣΩΠΑΣΩ - ΚΙΝΔΥΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ / ΞΑΡΧΑΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ - LEGEND, 4) ΠΟΥ ΠΑΜΕ ΜΕΤΑ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΙΟΣ - ΤΟ ΠΟΥΛΛΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ - ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΝΙΚΟΣ / ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ - MINOS, 5) ΓΡΗΓΟΡΑ Η ΩΡΑ ΠΕΡΑΣΕ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ - ΓΡΗΓΟΡΑ Η ΩΡΑ ΠΕΡΑΣΕ - ΕΛΥΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ / ΞΥΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ - EMERCY, 6) ΜΠΑΛΑΡΙΝΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ - ΜΠΑΛΑΡΙΝΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ - ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ / ΤΣΑΓΓΑΡΗ ΝΕΚΤΑΡΙΑ - HARVEST, 7) ΚΑΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ - ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ - EMI, 8) Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΖΑΛΗ - ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ - ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ / ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ ΘΑΝΟΣ - MSM MINOS, 9) ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΑ ΓΛΥΚΑ - ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΓΟΝΙΔΗΣ - ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, 10) ΑΝΟΗΤΕΣ ΑΓΑΠΕΣ - ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΤΟΚΑΣ, ΚΑΤΣΙΜΙΧΑΣ ΧΑΡΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ / ΚΑΤΣΙΜΙΧΑΣ ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - HARVEST, iv) μεταξύ των έργων των οποίων τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας -σκηνοθεσίας και σεναρίου- διαχειρίζεται ο αιτών με το διακριτικό τίτλο «ΑΘΗΝΑ» ψηφιοποιήθηκαν παράνομα τα ακόλουθα οπτικοακουστικά έργα: 1) 180 μοίρες, με σκηνοθέτη το Νίκο Δημητρόπουλο, 2) 20 γυναίκες και εγώ, με σκηνοθέτη και σεναριογράφο το Γιάννη Δαλιανίδη, 3) Πεθαίνω για σένα, με σκηνοθέτη το Νίκο Καραπαναγιώτη και σεναριογράφο το Φίλιππο Δεσύλλα, 4) Παρά πέντε, με σκηνοθέτη το Αντώνη Αγγελόπουλο και σεναριογράφο το Γεώργιο Καπουτζίδη, 5) Η πολυκατοικία, με σκηνοθέτη το Βασίλειο Θωμόπουλο και σεναριογράφο το Γεώργιο Κρητικό, 6) Η ζωή της άλλης, με σκηνοθέτη το Δημήτριο Αρβανίτη και σεναριογράφο την Ειρήνη Ριτσώνη, 7) Γοργόνες με σκηνοθέτη τον Αντώνη Αγγελόπουλο και σεναριογράφους τους Στέφανο Ντρέκο και Κατερίνα Γιαννάκου, v) μεταξύ των έργων των οποίων τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας διαχειρίζεται ο προσθέτως παρεμβαίνων «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ» ψηφιοποιήθηκαν παράνομα τα ακόλουθα βιβλία: 1) ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: DAN BROWN, ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΟΙ ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΙ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΛΙΒΑΝΗΣ, 2) ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΠΑΟΛΟ ΚΟΕΛΟ, ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: Ο ΑΛΧΗΜΙΣΤΗΣ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΛΙΒΑΝΗΣ, 3) ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: WALTER ISAACSON: ΤΙΤΛΟΣ

ΕΡΓΟΥ: STEVE JOBS- Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΨΥΧΟΓΙΟΣ, 4) ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ, ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ, 5) ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: STEPHEN KING, ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: BELL-ΑΡΛΕΚΙΝ, 6) ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: J. K. ROWLING, ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΗΜΪΑΙΜΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΨΥΧΟΓΙΟΣ, 7), ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ, ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: Ο ΤΡΕΛΛΑΝΤΩΝΗΣ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ. Επίσης, πιθανολογήθηκε ότι μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, η οποία εδρεύει στη Ρωσία με διεύθυνση στο διαδίκτυο IP:, δεν φιλοξενείται δε από τις καθών, τουλάχιστον από το τέλος του έτους 2009, οπότε ήλθε σε γνώση της αιτούσας της υπό στοιχείο (III) αίτησης η δραστηριότητα και η λειτουργία της και μέχρι τη συζήτηση της εν λόγω αίτησης, παράνομα αναπαράγονταν (ανέβαιναν) και καθίσταντο διαρκώς προσιτά στο κοινό και αφετέρου καταφορτώνονταν παράνομα σε καθημερινή βάση, μουσικά φωνογραφήματα επί των οποίων υπάρχουν συγγενικά δικαιώματα δικαιούχων που εκπροσωπούνται από την εν λόγω αιτούσα. Περαιτέρω, οι εκμεταλλευτές της εν λόγω ιστοσελίδας προβαίνουν σε παράνομη ψηφιοποίηση ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου που ήδη είχε το πρώτον νόμιμα ψηφιοποιηθεί από τους δικαιούχους αυτών, όπως αυτοί εκπροσωπούνται στην Ελλάδα από την εν λόγω αιτούσα, ακολούθως δε (προβαίνουν) στη διαδικασία του φορτώματος των εν λόγω ψηφιοποιημένων έργων - αντιγράφων σε εξυπηρετητές (servers) της ένδικης ιστοσελίδας, δημιουργούμενου σταθερού ψηφιακού αντιγράφου εκάστου φωνογραφήματος. Τα εν λόγω φωνογραφήματα, που ο αριθμός τους υπερβαίνει το 1.000.000 είναι ανοικτά προς ψηφιακή κλήση στην ένδικη ιστοσελίδα, παρέχοντας τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε επισκέπτη της εν λόγω ιστοσελίδας να αποκτήσει πρόσβαση σε αποθηκευμένα φωνογραφήματα, όταν και από όπου ο ίδιος το επιθυμεί. Το σύνολο των φωνογραφημάτων που ψηφιοποιήθηκαν, φορτώθηκαν και κατέστησαν ανοικτά προς ψηφιακή κλήση, έχουν ψηφιοποιηθεί άνευ αδειάς των αποκλειστικών για την Ελλάδα δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων επ' αυτών. Τα περιεχόμενα στην εν λόγω ιστοσελίδα φωνογραφήματα έχουν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από διαδικτυακούς χρήστες εγκατεστημένους στην Ελλάδα, οι οποίοι είναι συνδρομητές και σε κάποια από τις καθών εταιρίες. Συγκεκριμένα ο χρήστης, που επιθυμεί να προβεί σε καταφόρτωση κάποιου φωνογραφήματος πληκτρολογώντας το domain name της ένδικης ιστοσελίδας σε λογισμικό πρόγραμμα περιήγησης (browser), αποκτά πρόσβαση στην ιστοσελίδα, μπορεί να πλοηγηθεί σ' αυτή, να επιλέξει το φωνογράφημα που επιθυμεί και να το καταφορτώσει μέσω φευγαλέων αναπαραγωγών (caching) ως αρχείο σε ψηφιακό μέσο αποθήκευσης (σκληρό δίσκο του ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλο, ψηφιακό δίσκο, κλπ), ενώ χωρίς την υπηρεσία πρόσβασης που παρέχεται από τις καθών εταιρίες στους συνδρομητές τους (μέλη της ένδικης ιστοσελίδας) οι εκμεταλλευτές αυτής θα αδυνατούσαν να παράσχουν τα έργα «ανοικτά» προς κλήση στην Ελλάδα και να προβούν στις ως άνω εκτεθείσες προσβολές των συγγενικών δικαιωμάτων. Οι χρήστες του διαδικτύου που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα και εισέρχονταν στην εν λόγω ιστοσελίδα ανέρχονταν σε 5.532 άτομα ημερησίως βάσει στατιστικών στοιχείων που συγκέντρωσε η εν λόγω αιτούσα την 28.10.2010 από τη σχετική ιστοσελίδα του διαδικτύου με domain name www.statbrain.com. Τα κάτωθι παρατειθέμενα φωνογραφήματα αποτελούν δειγματοληπτική αναφορά των φωνογραφημάτων που έχουν ψηφιοποιηθεί παράνομα άνευ αδειάς, προσβάλλοντας τα συγγενικά δικαιώματα των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από την εν λόγω αιτούσα: 1) Γιάννης Πάριος, Συμπέρασμα ένα, Minos EMI, 2) Κόκκινα Χαλιά,

Φύγαμε, Sony Music, 3) Πυξ Ααξ, Τέλος, Minos EMI, 4) Robbie Williams, Rudebox, EMA, 5) U2, No line on the horizon, Universal, 6) Rihanna, Good girl gone bad reloaded, Universal, 7) Υπόγεια Ρεύματα, Τους έχω βαρεθεί, ΕΓΕ, 8) Madonna, Hard candy, Warner, 9) Doors, The best of, Warner, 10) Μιχάλης Χατζηγιάννης, 7, Universal. Τέλος, πιθανολογήθηκε αφενός ότι η ζημία από τις ανωτέρω προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων μέσω των παράνομων ενεργειών των μελών/συνδρομητών ή εισερχομένων χρηστών του διαδικτύου στις ένδικες ιστοσελίδες ανέρχεται στο ποσό που θα πωλείτο στην ελληνική αγορά έκαστο φωνογράφημα ή μουσικό έργο ή οπτικοακουστικό έργο ή βιβλίο, το οποίο καταφορτώνεται από τις ως άνω ιστοσελίδες από τους εισερχόμενους σ' αυτές ανωτέρω χρήστες - συνδρομητές των καθών εγκατεστημένου στην Ελλάδα, καθώς και ότι οι αιτούντες προέβησαν στις αναγκαίες και κατάλληλες ενέργειες για την ανακάλυψη των εκμεταλλευτών των ένδικων ιστοσελίδων, που εδρεύουν κατά τα ανωτέρω στις Η.Π.Α. και τη Ρωσία αντίστοιχα και την παύση των ανωτέρω παράνομων προσβολών, με την αποστολή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς τους διαχειριστές των εν λόγω ιστοτόπων, πλην όμως χωρίς κάποιο αποτέλεσμα, ακολούθως δε αμέσως μόλις αποκτήθηκε από τους ίδιους (αιτούντες) επαρκής γνώση σχετικά με τις προεκτεθείσες προσβολές των συγγενικών δικαιωμάτων, αυτοί κοινοποίησαν στις καθών, εξώδικες γνωστοποιήσεις - δηλώσεις, όπως τούτο συνομολογείται από τις τελευταίες: α) η αιτούσα της υπό στοιχείο (I) αίτησης κοινοποίησε στις α', β', γ', δ', ε', στ', ζ', η', θ' των καθών την από 15.7.2010 εξώδικη γνωστοποίηση πρόσκλησή της και στις ι' και ια' των καθών την από 22.9.2010 όμοιου περιεχομένου πρόσκληση, β) τα μέλη της αιτούσας της υπό στοιχείο (III) αίτησης κοινοποίησαν την από 28.12.2009 όμοια εξώδικη δήλωσή τους, γ) η αιτούσα της υπό στοιχείο (V) αίτησης κοινοποίησε την από 8.10.2010 εξώδικη δήλωση και πρόσκλησή της, δ) η αιτούσα της υπό στοιχείο (VII) αίτησης κοινοποίησε την από 20.9.2010 εξώδικη γνωστοποίηση πρόσκληση, όχληση, ε) η αιτούσα της υπό στοιχείο (IX) αίτησης κοινοποίησε την από 8.10.2010 εξώδικη δήλωση και πρόσκλησή της, προκειμένου να προβούν οι καθών στις αναγκαίες πράξεις για να παύσει η προσβολή των δικαιωμάτων των προσώπων που εκπροσωπούνται από τους αιτούντες. Εξάλλου, από τα ανωτέρω πιθανολογηθέντα: α) περί της λειτουργίας των ανωτέρω ιστοσελίδων και της συνέχισης της παράνομης δραστηριότητάς τους κατά το χρόνο συζήτησης των κρινόμενων αιτήσεων, καθώς και β) περί της λήψης γνώσης από το σύνολο των αιτούντων το πρώτον κατά το έτος 2010 όσον αφορά την ανωτέρω δραστηριότητα και τις τελούμενες προσβολές μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com και το πρώτον κατά το τέλος του έτους 2009 όσον αφορά τη δραστηριότητα και τις τελούμενες προσβολές μέσω της ιστοσελίδας με domain name www.....com, πρέπει να απορριφθούν οι κάτωθι ισχυρισμοί των καθών ως ακολούθως: 1) ο ισχυρισμός περί έλλειψης κατεπείγοντος κατ' άρθρ. 682 παρ. 1 ΚΠολΔ, για τη λήψη των αιτούμενων ασφαλιστικών μέτρων απαγόρευσης πρόσβασης στις ανωτέρω ιστοσελίδες, (πρέπει να απορριφθεί) ως ουσιαστικά αβάσιμος, καθόσον οι προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων των δικαιούχων αυτών, όπως εκπροσωπούνται από τους αιτούντες και από τον ανωτέρω προσθέτως παρεμβαίνοντα, συνεχίζονταν και κατά το χρόνο συζήτησης των κρινόμενων αιτήσεων, για τον ίδιο δε λόγο πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός περί έλλειψης αντικειμένου της δίκης που στηρίζεται στο ότι η ιστοσελίδα με domain name www.....com δεν φαίνεται να είναι ενεργή μετά τη συζήτηση των κρινόμενων αιτήσεων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, 2) ο ισχυρισμός περί συντρέχοντος πταίσματος των αιτούντων, που στηρίζεται στο ότι αυτοί είχαν γνώση της παραπάνω δραστηριότητας της πρώτης ως

άνω ιστοσελίδας ήδη από το έτος 2005 και δεν προέβησαν σε ενέργειες για την παύση της ζημίας, ο οποίος αποτελεί νόμιμη ένσταση εκ του άρθρου 300 ΑΚ, επίσης (πρέπει να απορριφθεί) ως ουσιαστικά αβάσιμος, καθώς πιθανολογήθηκε κατά τα ανωτέρω η μεταγενέστερη γνώση των αιτούντων για την παραπάνω λειτουργία των ένδικων ιστοσελίδων. Ενόψει των παραπάνω πιθανολογηθέντων προσβολών των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπούν οι αιτούντες και ο ανωτέρω προσθέτως παρεμβαίνων «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ», οι οποίες διενεργούνται μέσω του δικτύου επικοινωνιών των καθών εταιριών - οι οποίες έχουν την ιδιότητα του διαμεσολαβητή, ως πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο από συνδρομητές τους που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες αυτών (καθών) για τις εν λόγω προσβολές, κρίνεται αναγκαία η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, συνιστάμενων αυτών σε προσωρινή ρύθμιση κατάστασης, κατά την έννοια του άρθρου 64Α του Ν. 2121/1993, που θα αφορά τη διακοπή της πρόσβασης στους χρήστες του διαδικτύου που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, από τις καθών εταιρίες προς τις ένδικες ιστοσελίδες. Περαιτέρω, από την προσκομιζόμενη από την αιτούσα των υπό στοιχείο (I και III) αιτήσεων, τεχνική έκθεση («γνωμοδότηση») του ανωτέρω μάρτυρα, αναπληρωτή καθηγητή Πληροφορικής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, αναφορικά με το εφικτό, τη διαδικασία και το κόστος της διακοπής πρόσβασης των συνδρομητών παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου (ISP) σε συγκεκριμένη διεύθυνση διαδικτύου (IP address) ή/και σε συγκεκριμένο όνομα δικτυακού τύπου (domain name), αλλά και αναφορικά με την αποτελεσματικότητα των ως άνω περιγραφόμενων διαδικασιών, τη δυνατότητα παράκαμψής τους και τις επιπτώσεις στην παροχή των υπηρεσιών των ISP, η οποία (τεχνική έκθεση) δεν αναιρείται κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ούτε από τις αντίθετες τεχνικές εκθέσεις - αναλύσεις, του Β. Λυκουργιώτη, υπευθύνου σχεδίασης αρχιτεκτονικής δικτύου στην εκ των καθών εταιρία με το διακριτικό τίτλο «.....», της δ/σης πληροφοριακών συστημάτων (άνευ υπογραφής συντάκτη) της εκ των καθών εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....», του, καθηγητή Ε.Μ.Π. για την εκ των καθών εταιρία με το διακριτικό τίτλο «.....», του Δ/ντη πληροφορικής της εκ των καθών εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....», του, υπευθύνου ασφαλείας πληροφοριών της εκ των καθών εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....», του, υπαλλήλου της εκ των καθών εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....», ούτε δε και από τις ένορκες ενώπιον του Δικαστηρίου καταθέσεις των μαρτύρων των καθών, όσον αφορά τα εν λόγω τεχνικού χαρακτήρα ζητήματα, ενώ ενισχύεται ως προς τα ανωτέρω από τις τεχνικές εκθέσεις των, Δ/ντη Ασφαλείας Πληροφοριών της εκ των καθών εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....» και, υπαλλήλου της εκ των καθών εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....», όπως αυτές εκτιμώνται από το Δικαστήριο, πιθανολογήθηκαν τα περιεχόμενα στην εν λόγω έκθεση και δη ότι: «...ένας χρήστης ο οποίος αιτείται ενός δικτυακού πόρου (πχ. συγκεκριμένης ιστοσελίδας φιλοξενούμενης από δικτυακό τύπο και έχουσας συγκεκριμένη τοποθεσία, ήτοι Uniform Resource Locator- URL αποστέλλοντας αίτημα με χρήση κατάλληλου δικτυακού πρωτοκόλλου, π.χ. HTTP για την περίπτωση πόρων του Παγκόσμιου Ιστού, το αίτημα αυτό αποστέλεται μέσω κατάλληλου λογισμικού, ειδικότερα του φυλλομετρητή στην περίπτωση του Παγκόσμιου Ιστού και υλικού και ειδικότερα της κάρτας δικτύου του υπολογιστή του χρήστη. Το αίτημα αυτό περιλαμβάνει πληροφορία για τον αποδέκτη: την πλήρη διεύθυνση του αιτούμενου πόρου, συμπεριλαμβανομένης της διεύθυνσης δικτύου (IP address) όπου φιλοξενείται ο πόρος. Αν η διεύθυνση δεν είναι γνωστή, πρέπει να είναι γνωστό το όνομα του

δικτυακού τύπου (domain name) όπου φιλοξενείται ο πόρος. Σε αυτή την περίπτωση, κατάλληλες διατάξεις του υπολογιστή του χρήστη στέλνουν αίτημα στην καταναμημένη Υπηρεσία Ονομάτων Δικτυακών Τύπων (Domain Name Service-DNS) προκειμένου να ενημερωθούν για τη διεύθυνση (ή τις διευθύνσεις) διαδικτύου που αντιστοιχεί(ουν) στο συγκεκριμένο όνομα. Το αίτημα μεταβιβάζεται στις κατάλληλες διατάξεις του Παρόχου Υπηρεσιών Διαδικτύου (ISP) και ειδικότερα στους δρομολογητές (routers) και μέσω αυτών αποστέλλεται στον τελικό προορισμό του. Στη διαδρομή μεσολαβούν και άλλοι δρομολογητές ή άλλες διατάξεις μετάδοσης του αιτήματος, μέχρι αυτό να καταλήξει στον αποδέκτη-φιλοξενητή του αιτούμενου πόρου, μέσω δρομολογητή του Παρόχου Υπηρεσιών Διαδικτύου του αποδέκτη, και της κάρτας δικτύου και κατάλληλου λογισμικού του αποδέκτη (π.χ. εξυπηρετητής Παγκόσμιου Ιστού). Η απάντηση στο αίτημα από τον αποδέκτη (π.χ. η αποστολή του αιτούμενου πόρου/ιστοσελίδας προς τον αιτούντα χρήστη) γίνεται με την ακριβώς αντίστροφη διαδικασία εμπλέκοντας τις ίδιες διατάξεις και πρωτόκολλα, με τελικό αποδέκτη τον αιτούντα μέσω των διατάξεων του ISP του. Για τη διακοπή πρόσβασης σε δικτυακούς τύπους, οι πρόσφορες μέθοδοι αφορούν τη διακοπή πρόσβασης σε συγκεκριμένη διεύθυνση διαδικτύου (IP address) και τη διακοπή πρόσβασης σε συγκεκριμένο όνομα δικτυακού τύπου (domain name). Σε σχέση με την ως άνω γενική περιγραφή, οι μέθοδοι αυτές αφορούν τον αποκλεισμό αποστολής αιτημάτων από τη χρήστη και ειδικότερα την ουσιαστική ακύρωση των αιτημάτων αυτών μετά την αποστολή τους και μόλις παραληφθούν από διατάξεις του ISP (παρόχου). Υπάρχουν επίσης μέθοδοι διακοπής της απάντησης του εξυπηρετητή στο αίτημα του χρήστη, αλλά είναι πιο απαιτητικές σε πόρους και χρησιμοποιούν εν γένει εξοπλισμό που δεν είναι διαθέσιμος σε όλους τους ISP ... (2.1) Τεχνικές διακοπής πρόσβασης σε συγκεκριμένη διεύθυνση διαδικτύου. Η βασική τεχνική αφορά στην παρεμβολή στη διαδικασία δρομολόγησης αιτημάτων για δικτυακούς πόρους. Ειδικότερα, όπως αναφέρθηκε, τα αιτήματα των χρηστών/πελατών του ISP διαβιβάζονται στις διατάξεις δρομολόγησης του ISP για περαιτέρω μεταβίβαση με βάση τη διεύθυνση διαδικτύου του αποδέκτη. Οι διατάξεις δρομολόγησης (δρομολογητές-routers) διαθέτουν τεχνική δυνατότητα λήψης ρητών οδηγιών σε σχέση με συγκεκριμένες διευθύνσεις και μπλοκ διευθύνσεων διαδικτύου. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω οδηγίες καθορίζουν το είδος των αιτημάτων και των απαντήσεων σε αιτήματα («κίνηση») που επιτρέπεται ή απαγορεύεται να δέχονται οι δρομολογητές σε συγκεκριμένες λίστες διευθύνσεων που ονομάζονται «λίστες πρόσβασης» (access lists.) Οι διευθύνσεις εμφανίζονται σε μια λίστα πρόσβασης μαζί με οδηγίες για το επιτρεπτό ή ανεπιτρεπτό της κίνησης από ή προς την καθεμία διεύθυνση. Η συμπερίληψη μιας διεύθυνσης και των σχετικών με αυτή οδηγιών σε λίστα πρόσβασης γίνεται με προσθήκη λίγων (λιγότερων των δέκα, συνήθως) γραμμών κώδικα σε ένα αρχείο ρυθμίσεων του δρομολογητή. Πρόσβαση στο αρχείο αυτό έχει μόνο το προσωπικό διαχείρισης του δικτύου του ISP. Οι ρυθμίσεις αυτές αναλόγως της αρχιτεκτονικής δικτύου του ISP μπορεί να πρέπει να γίνουν σε άνω του ενός δρομολογητή. Ωστόσο για δίκτυα του μεγέθους των ελληνικών ISP ο αριθμός των δρομολογητών που εξασφαλίζουν πρόσβαση των χρηστών του κάθε ISP στο ευρύτερο διαδίκτυο είναι εν γένει μικρός. Με την προσθήκη της διεύθυνσης που θέλουμε να διακοπεί η πρόσβαση και της κατάλληλης οδηγίας (απαγόρευση πάσης εξερχόμενης από το δίκτυο του ISP κίνησης προς τη συγκεκριμένη διεύθυνση, ήτοι διακοπή κάθε αιτήματος χρήστη στην «πηγή», αλλά δυναμικά απαγόρευση και πάσης εισερχόμενης προς το δίκτυο του ISP κίνησης προερχόμενης από τη συγκεκριμένη διεύθυνση, επικουρικά) επιτυγχάνεται η διακοπή πρόσβασης με βάση τη διεύθυνση διαδικτύου του δικτυακού τύπου των χρηστών του ISP. Εναλλακτική μέθοδος επίτευξης του ίδιου αποτελέσματος αποτελεί η με

κατάλληλο τρόπο ενημέρωση του/των δρομολογητή/ων του ISP για την ανακατεύθυνση (αντί για την απόρριψη ως ανωτέρω) των αιτημάτων με προορισμό την εν λόγω διεύθυνση. Ειδικότερα, ο δρομολογητής περιλαμβάνει «πίνακα διαδρομών» όπου με βάση την διεύθυνση αποστολής ενός αιτήματος, επιλέγεται η αποστολή του προς επόμενη, «εγγύτερη» προς τον τελικό προορισμό διάταξη δρομολόγησης. Με χρήση κατάλληλων οδηγιών που μπορούν να εισαχθούν στο δρομολογητή του ISP είναι δυνατό να ενημερωθεί αυτός να αποστέλλει αιτήματα με διεύθυνση αποστολής την υπό διακοπή πρόσβασης προς συγκεκριμένη, επιλεγμένη από τον ISP, ιδιωτική διεύθυνση, εμποδίζοντας έτσι την παράδοσή τους. Η ενημέρωση του δρομολογητή για μια τέτοια διαδρομή γίνεται με προσθήκη λίγων γραμμών κώδικα από το προσωπικό διαχείρισης του δικτύου του ISP. Η ενημέρωση αυτή, αναλόγως του ακριβούς τρόπου υλοποίησής της και της αρχιτεκτονικής δικτύου του ISP, μπορεί να πρέπει να γίνει σε άνω του ενός δρομολογητή. Ωστόσο για δίκτυα του μεγέθους των ελληνικών ISP ο αριθμός των δρομολογητών που εξασφαλίζουν πρόσβαση των χρηστών του κάθε ISP στο ευρύτερο διαδίκτυο είναι εν γένει μικρός.

(2.2) Τεχνική διακοπής πρόσβασης σε συγκεκριμένο όνομα δικτυακού τόπου. Η βασική τεχνική αφορά στην παρεμβολή στη διαδικασία στην καταναμεμημένη Υπηρεσία Ονομάτων Δικτυακών Τόπων (Domain Name Service-DNS) που χρησιμοποιείται από τον υπολογιστή του χρήστη προκειμένου να ενημερωθεί για τη διεύθυνση (ή τις διευθύνσεις) διαδικτύου που αντιστοιχεί(ουν) στο συγκεκριμένο όνομα δικτυακού πόρου που αναφέρεται στο αίτημα του χρήστη. Ειδικότερα, το αίτημα γίνεται από τις διατάξεις του υπολογιστή του χρήστη προς συγκεκριμένο εξυπηρετητή Ονομάτων Δικτυακών Τόπων (Domain Name Server) που διαθέτει ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (ISP) του χρήστη. Ο κάθε τέτοιος εξυπηρετητής διαθέτει λίστα αντιστοιχίσεων ονομάτων δικτυακών τόπων με διευθύνσεις διαδικτύου, ενώ για ονόματα που δεν «γνωρίζει» μπορεί να απευθύνει ερώτημα σε άλλους παρόμοιους εξυπηρετητές. Η τεχνική διακοπής πρόσβασης συνιστάται στην τοποθέτηση στον (στους) εξυπηρετητή(ες) Ονομάτων Δικτυακών Τόπων που διαθέτει και διαχειρίζεται ο ISP της αντιστοίχισης από το όνομα δικτυακού τόπου που θέλουμε να διακόψουμε την πρόσβαση (π.χ. www.....com) προς μια από τον ISP επιλεγμένη διεύθυνση (όχι την πραγματική για τον εν λόγω τόπο) όπου και θα μεταφέρεται κάθε αίτημα προς το αποκλεισμένο όνομα δικτυακού τόπου. Στην εν λόγω επιλεγμένη διεύθυνση είναι δυνατόν να αναρτηθεί ενημερωτικό μήνυμα για τους λόγους αποκλεισμού πρόσβασης στο ζητούμενο δικτυακό τόπο. Με τον τρόπο αυτό διακόπτεται η πρόσβαση προς τον δικτυακό τόπο μέσω αιτημάτων που ζητούν πρόσβαση μέσω ονόματος. Σε συνδυασμό με τις μεθόδους που αναφέρονται στην ενότητα 2.1, επιτυγχάνεται η συνολική διακοπή πρόσβασης των αιτημάτων σε κάποιο δικτυακό τόπο με χρήση διατάξεων που βρίσκονται υπό τον πλήρη έλεγχο του παρόχου υπηρεσιών διαδικτύου (ISP). Συμπεράσματα. Οι ως άνω περιγραφόμενες τεχνικές επιτρέπουν τη διακοπή πρόσβασης χρηστών σε συγκεκριμένες διευθύνσεις διαδικτύου ή/και σε δικτυακούς τόπους με συγκεκριμένα ονόματα. Οι τεχνικές της ενότητας 2.1 αποτελούν τις αποτελεσματικότερες για τη διακοπή πρόσβασης. Σε συνδυασμό με την τεχνική της ενότητας 2.2, εξασφαλίζουν στο μέγιστο βαθμό τη διακοπή πρόσβασης στο δικτυακό τόπο στην πλειονότητα των δυνατικών χρηστών. Για την εφαρμογή των τεχνικών αυτών δεν απαιτείται καθόλου νέο υλικό/νέο λογισμικό και εν γένει νέος εξοπλισμός, καθώς η λειτουργικότητα που χρησιμοποιείται ενυπάρχει στον εξοπλισμό που ήδη χρησιμοποιεί ο ISP (δρομολογητές/routers και λογισμικό για τη διαχείριση της Υπηρεσίας Ονομάτων Δικτύου - Domain Name Service). Η εφαρμογή των τεχνικών μέσω της υλοποίησης των απαραίτητων εντολών προς τους δρομολογητές και τους εξυπηρετητές Ονομάτων

Δικτύου (Domain Name Servers) απαιτεί πολύ μικρή προσπάθεια: Ειδικότερα απαιτείται η ενσωμάτωση λίγων (εν γένει, και αναλόγως του μοντέλου του υπάρχοντος εξοπλισμού, λιγότερων των 50) γραμμών κώδικα υπό μορφή οδηγιών. Η συγγραφή, έλεγχος και εγκατάσταση των εν λόγω οδηγιών στις σχετικές διατάξεις μπορεί να πραγματοποιηθεί εύκολα από ένα εξειδικευμένο άτομο και ειδικότερα από το διαχειριστή των εν λόγω διατάξεων, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος. Η εγκατάσταση συγκεκριμένα γίνεται εντός λίγων λεπτών. Η χρήση των ανωτέρω περιγραφόμενων τεχνικών για τη διακοπή πρόσβασης σε μια διεύθυνση διαδικτύου δεν προβλέπεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην επίδοση των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο (π.χ. ταχύτητα πρόσβασης, καθυστέρηση απόκρισης, διαθέσιμο εύρος ζώνης). Ειδικότερα, οι υπάρχουσες διατάξεις ενσωματώνουν τα μέσα για την υλοποίηση των περιγραφόμενων μεθόδων διακοπής με τρόπο συμβατό με την πραγματοποίηση των κύριων λειτουργιών τους, που είναι η δρομολόγηση και η αντιστοίχιση ονομάτων δικτυακών τόπων με διευθύνσεις. Έτσι, η ενσωμάτωση και υπό των διατάξεων εκτέλεση των οδηγιών διακοπής, όπως περιγράφονται ανωτέρω δεν καθυστερούν ή άλλως αρνητικά επηρεάζουν τις κύριες λειτουργίες των διατάξεων. Η χρήση όλων των αναφερόμενων τεχνικών οδηγεί σε παθητικό έλεγχο της κίνησης στο διαδίκτυο: οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζουν με τρόπο ομοιόμορφο τις οδηγίες διακοπής πρόσβασης επί όλων των αιτημάτων σύνδεσης στο διαδίκτυο που διακινούνται μέσω του εξοπλισμού των ISP, Η εφαρμογή αυτή δεν απαιτεί από τα συστήματα δρομολόγησης καμιά περαιτέρω γνώση των χαρακτηριστικών των αιτημάτων πέραν της γνώσης που απαιτείται για καθαυτή τη λειτουργία της δρομολόγησης. Ως εκ τούτου, κανείς δεν αποκτά οποιαδήποτε πρόσθετη γνώση για τους αποστολείς, τους αποδέκτες ή το περιεχόμενο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών που διακινούνται μέσω του ISP, ενώ δεν ασκείται καμιά επέμβαση επί οποιασδήποτε ενέργειας των χρηστών διαδικτύου-πελατών του ISP πέραν της συγκεκριμένης διακοπής πρόσβασης στο/στους συγκεκριμένο/ους δικτυακό τόπο/ους, ούτε οποιαδήποτε μεταβολή ή τροποποίηση των μεταδιδόμενων πληροφοριών. Σε ό,τι αφορά τις συγκεκριμένες τεχνικές διακοπής πρόσβασης, επισημαίνουμε επίσης τα εξής: 1. Αν και υπάρχουν δυνατότητες παράκαμψης των εγκεκριμένων τεχνικών από τη μεριά των χρηστών διαδικτύου, οι τεχνικές αυτές είναι άγνωστες στο μέσο χρήστη διαδικτύου και γενικότερα άγνωστες στη μεγάλη πλειονότητα των πελατών (συνδρομητών) των ISP, που είναι οι δυνητικοί επισκέπτες των ιστοτόπων στους οποίους έχει διακοπεί η πρόσβαση. Επιπλέον της ως άνω αδυναμίας... σημαντικά μικρότερος ως ελάχιστος αριθμός χρηστών προβαίνει σε ενέργειες παραβίασης τεχνολογικών μέτρων προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας, σε σχέση με τους χρήστες που «κατεβάζουν»/αντιγράφουν ή καθιστούν προσβάσιμα άνευ αδείας έργα πνευματικής ιδιοκτησίας η πρόσβαση στα οποία είναι ανεμπόδιστη. Με άλλα λόγια, η ύπαρξη των μέτρων διακοπής πρόσβασης για προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ισχυρό σήμα αποτροπής της πρόσβασης από τους χρήστες, ακόμα και αν αυτοί θα μπορούσαν να αποκτήσουν την τεχνολογική δυνατότητα παράκαμψης της διακοπής, καθώς απαιτεί από τους χρήστες να επέμβουν με ενεργητικό τρόπο «διαρρηγνύοντας» το μέτρο προστασίας...2. Με τα προτεινόμενα μέτρα διακόπτεται η πρόσβαση εξ ολοκλήρου στην εν λόγω δικτυακή διεύθυνση. Αυτό έχει τις εξής συνέπειες: i) Εμποδίζεται η πρόσβαση σε όλο το περιεχόμενο και τις υπηρεσίες του δικτυακού τόπου με αυτή τη διεύθυνση. Συγκεκριμένα, για την περίπτωση του www.....com, εμποδίζεται η πρόσβαση π.χ. και στις ιστοσελίδες συζήτησης των μελών του ιστοτόπου περί μουσικής και άλλων θεμάτων. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, η κίνηση από/προς τον εν λόγω δικτυακό τόπο και η δραστηριότητα που πραγματοποιείται στο δικτυακό τόπο (όπως τη γνωρίζουμε μέσω στοιχείων

επισκευσιμότητας) είναι σε συντριπτικό ποσοστό (άνω του 95%) εστιασμένη στο περιεχόμενο και τις δραστηριότητες που περιγράφονται στις υπό εξέταση αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και για τις οποίες ακριβώς ζητείται η διακοπή πρόσβασης, ii) Με τις τεχνικές της Ενότητας 2.1 εμποδίζεται η πρόσβαση σε όλους τους δικτυακούς τόπους που έχουν την ίδια διεύθυνση. Με άλλα λόγια, είναι δυνατόν περισσότερα ονόματα δικτυακών τόπων (όπως είναι το `www.....com`, να αντιστοιχούν στην ίδια διεύθυνση διαδικτύου. Για να συμβεί αυτό πρέπει οι δικτυακοί αυτοί τόποι να φιλοξενούνται στην ίδια συσκευή (π.χ. εξυπηρετητής) στην οποία έχει ανατεθεί η εν λόγω διεύθυνση. Σε τέτοια περίπτωση, η διακοπή πρόσβασης θα επηρέαζε και άλλους δικτυακούς τόπους. Ωστόσο στην περίπτωση των δικτυακών τόπων που αναφέρονται στις αιτήσεις, δηλαδή `www.....com`, και `www.....com`, αυτό δεν φαίνεται να ισχύει: Έρευνά μου με κατάλληλα εργαλεία δεν εντόπισε άλλους δικτυακούς τόπους που να μοιράζονται την ίδια διεύθυνση διαδικτύου είτε με το `www.....com` είτε με το `www.....com`. Εν κατακλείδι, επαναλαμβάνοντας τα ερωτήματα που τέθηκαν προς γνωμοδότηση: Είναι εφικτή, με ποιά διαδικασία και με ποιό κόστος, η διακοπή πρόσβασης των πελατών φορέων παροχής υπηρεσιών διαδικτύου (XSP) σε συγκεκριμένη διεύθυνση διαδικτύου (IP address) ή/και συγκεκριμένο όνομα δικτυακού τύπου (domain name); Η διακοπή πρόσβασης είναι εφικτή με διαδικασίες που περιγράφονται αναλυτικά ανωτέρω και αμελητέο κόστος. Είναι αποτελεσματικές οι ως άνω περιγραφόμενες διαδικασίες, υπάρχει δυνατότητα παράκαμψής τους και τι επιπτώσεις έχουν στην παροχή των υπηρεσιών των ISP; Στις δυνατότητες παράκαμψης λεπτομερής αναφορά γίνεται αμέσως ανωτέρω. Τα προτεινόμενα τεχνολογικά μέσα είναι αποτελεσματικά και ευκόλως υλοποιήσιμα, αμελητέας όχλησης και χωρίς επιπτώσεις στα απολαμβανόμενα από τους χρήστες αγαθά και υπηρεσίες στο διαδίκτυο (εκτός των πολύ περιορισμένων δυνητικών τοιαύτων που αναφέρονται ακριβώς ανωτέρω), καθώς και χωρίς αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία του διαδικτύου γενικώς και του εξοπλισμού των ISP ειδικότερα». Από τα παραπάνω πιθανολογηθέντα κρίνεται ότι οι διαλαμβανόμενες στην ως άνω τεχνική έκθεση, τεχνολογικές μέθοδοι για τη διακοπή πρόσβασης των συνδρομητών των καθών, χρηστών του διαδικτύου, προς τις ένδικες ιστοσελίδες, αποτελούν κατάλληλες, αναλογικές και πρόσφορες μεθόδους, όπως οι έννοιες αυτές ερμηνεύονται από το Δικαστήριο σύμφωνα με τα ανωτέρω στην οικεία μείζονα σκέψη, για το συγκεκριμένο σκοπό, καθώς όσον αφορά: α) το στοιχείο της καταλληλότητας, η εγκατάσταση των συγκεκριμένων τεχνικών διακοπής πρόσβασης γίνεται εντός λίγων λεπτών, η δε χρήση των ανωτέρω περιγραφόμενων τεχνικών για τη διακοπή πρόσβασης σε μια διεύθυνση διαδικτύου δεν προβλέπεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην επίδοση των υπηρεσιών των καθών για πρόσβαση στο διαδίκτυο (π.χ. ταχύτητα πρόσβασης, καθυστέρηση απόκρισης, διαθέσιμο εύρος ζώνης) ενώ το κόστος είναι αμελητέο, β) όσον αφορά το στοιχείο της με στενή έννοια αναλογικότητας, είναι καταρχήν αναγκαίες σύμφωνα με τα ανωτέρω πιθανολογηθέντα, ενώ τελούν και σε εύλογη σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, διότι επιτρέπουν τη διακοπή πρόσβασης χρηστών - συνδρομητών των καθών εγκατεστημένων στην Ελλάδα σε συγκεκριμένες διευθύνσεις διαδικτύου ή/και σε δικτυακούς τόπους με συγκεκριμένα ονόματα και γ) όσον αφορά το στοιχείο της προσφορότητας, εμποδίζεται η πρόσβαση σε όλο το περιεχόμενο και τις υπηρεσίες του δικτυακού τύπου με αυτή τη διεύθυνση για την οποία ζητείται η διακοπή πρόσβασης, ενώ η τεχνική διαδικασία της παράκαμψης των συγκεκριμένων τεχνικών διακοπής πρόσβασης είναι άγνωστη στο μέσο χρήστη διαδικτύου και γενικότερα άγνωστη στη μεγάλη πλειονότητα των συνδρομητών των καθών, που είναι οι δυνητικοί επισκέπτες των ιστοτόπων, στους οποίους θα διακοπεί η πρόσβαση,

απορριπτομένων ως εκ τούτου ως ουσία αβασίμων: i) της εκτιμώμενης ως ερειδόμενης στο άρθρο 692 παρ. 3 ΚΠολΔ ένστασης των καθόν περί απαραδέκτου της άσκησης των κρινόμενων αιτήσεων λόγω παραβίασης της αρχής της αναγκαιότητας και της προσφορότητας και ii) της ένστασης εκ δικαιώματος τρίτου, στηριζόμενης στο άρθρο 692 παρ. 5 ΚΠολΔ όσον αφορά τους χρήστες του διαδικτύου, των οποίων θα διακοπεί η πρόσβαση και η πλοήγηση στις ανωτέρω ιστοσελίδες, για το λόγο ότι οι εν λόγω χρήστες που εισέρχονται σ' αυτές το πράττουν με σκοπό παράνομης φόρτωσης και καταφόρτωσης των ανωτέρω έργων (βλ. σχετ. περί της διακοπής πρόσβασης με τις ανοιτέρω τεχνολογικές μεθόδους, τις ακόλουθες αποφάσεις ευρωπαϊκών δικαστηρίων: 1) High Court [2011] EWHC 1981 (CH), 28.7.2011 MPA vs BT PLC Μεγάλη Βρετανία, 2) Ανώτατο Δικαστήριο 27.5.2010 IFPI vs DMT2 A/S Δανία, 3) Κοπεγχάγη City Court, 25.10.2006 IFPI vs Tele2A/S Δανία). Από το σύνολο, όμως, του ίδιου παραπάνω υλικού δεν πιθανολογήθηκε ότι οι καθόν εταιρίες προβαίνουν σε προσωρινή ή/και ενδιάμεση αποθήκευση των έργων που καταφορτώνονται από τους συνδρομητές τους από τις ένδικες ιστοσελίδες, σε εξυπηρετητές-διακομιστές του δικτύου τους, ούτε δε και ότι τηρούν κατάλογο των καταφορτωθέντων από συνδρομητές τους αρχείων-έργων από τις ίδιες ιστοσελίδες, για το λόγο δε αυτό πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμα τα σχετικά προβαλλόμενα αιτήματα από την αιτούσα «GRAMMO». Περαιτέρω, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα για ειδοποίηση ηλεκτρονικά περί της διακοπής πρόσβασης, όσον αφορά τους συνδρομητές των καθόν που αιτούνται την πρόσβαση αυτή στις ένδικες ιστοσελίδες, καθόσον το μέτρο αυτό δεν κρίνεται πρόσφορο. Ενόψει όλων των ανωτέρω πιθανολογηθέντων, κρίνεται αφενός ότι η διακοπή της πρόσβασης στο σύνολο των ιστοτόπων που περιέχουν τις ανωτέρω ένδικες ιστοσελίδες, είναι νόμιμη, σύμφωνα με τα παραπάνω στην οικεία μείζονα σκέψη αναφερόμενα, καθώς δεν εντοπίστηκαν άλλοι δικτυακοί τόποι που να μοιράζονται την ίδια διεύθυνση διαδικτύου με τις ένδικες ιστοσελίδες και αφετέρου ότι εκ των ανωτέρω διαλαμβανομένων στην τεχνική έκθεση του Βασιλείου Βασάλου Τεχνικών Διακοπής Πρόσβασης σε συγκεκριμένη διεύθυνση του διαδικτύου, θα πρέπει να εφαρμοστεί η υπό (2.1) «Βασική Τεχνική Διακοπής Πρόσβασης σε συγκεκριμένη διεύθυνση του διαδικτύου», που αφορά τις ένδικες ιστοσελίδες με τις παραπάνω διευθύνσεις, μέσω της εγκατάστασης από το προσωπικό διαχείρισης του δικτύου των καθόν, των σχετικών ρητών οδηγιών στους δρομολογητές-routers του εν λόγω δικτύου. Εξάλλου, κατά παραδοχή και του παρεπομένου ενδίκου αιτήματος πρέπει να απειληθεί χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση σε βάρος εκάστης των καθόν, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, για κάθε περίπτωση που ήθελε παραβιασθεί το διατακτικό της παρούσας. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, πρέπει να γίνουν εν μέρει δεκτές οι κρινόμενες αιτήσεις ως βάσιμες και από ουσιαστική άποψη, να συμψηφισθεί δε η δικαστική δαπάνη μεταξύ όλων των διαδίκων λόγω της δυσχερούς ερμηνείας και του νέου των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου (179 του ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει τις: 1) από 18.11.2010 και με αρ. κατ. 205545/19814/2010, 2) από 1.11.2010 και με αρ. κατ. 205588/19818/2010, 3) από 25.11.2010 και με αρ. κατ. 205470/19810/2010, 4) από 26.11.2010 και με αρ. κατ. 205418/19805/2010, 5) από 25.11.2010 και με αρ. κατ. 205508/19812/2010 αιτήσεις, αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ότι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει τις αιτήσεις.

Διατάσσει προσωρινά, ως τεχνολογικό μέτρο, προκειμένου να καταστεί αδύνατη στους συνδρομητές των καθόν οι αιτήσεις, οι οποίες είναι εταιρίες παροχής

υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, η ψηφιακή καταφόρτωση στους υπολογιστές των συνδρομητών τους, των έργων επί των οποίων υπάρχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα δικαιούχων, που εκπροσωπούνται στην Ελλάδα από τους αιτούντες, τα οποία περιέχονται στις ιστοσελίδες με διευθύνσεις στο διαδίκτυο (domain names) www.....com και www.....com και διευθύνσεις IP (IP addresses) IP:..... και IP:....., αντίστοιχα, την επιβολή της περιγραφόμενης, στην ανωτέρω στο σκεπτικό της παρούσας τεχνική έκθεση του Βασιλείου Βασσάλου, υπό στοιχείο (2.1) «Βασικής Τεχνικής Διακοπής Πρόσβασης σε συγκεκριμένη διεύθυνση του διαδικτύου», που αφορά τις ως άνω ιστοσελίδες με τις παραπάνω διευθύνσεις, μέσω της εγκατάστασης από το προσωπικό διαχείρισης του δικτύου των καθών, των σχετικών ρητών οδηγιών στους δρομολογητές - routers του εν λόγω δικτύου.

Απειλεί σε βάρος έκαστης των καθών οι αιτήσεις, χρηματική ποινή πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας.

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στην Αθήνα, στις 16-5-2012.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ